Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

nummer 11 / jaargang 12 / 21 juni 2012

VOX

zomerspecial

Academisch
Schrijfcentrum
Nijmegen

www.ru.nl/asn

Laatste loodjes?

Ook tijdens de zomervakantie
helpen onze tutoren studenten bij het afronden
van hun academische schrijfopdrachten

- van essay tot scriptie
- voor alle studenten
- zo vaak als nodig
- gratis

Radboud Universiteit Nijmegen

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck
reserveringsbureau@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub
facultyclub@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

W & G
Arian Verheij
Woord & Geschrift

Voor het redigeren en vertalen van uw wetenschappelijke teksten

www.woordengeschrift.nl

COMPASSION in world farming
ciwf.nl

VACATURE

Compassion in World Farming komt op voor het welzijn van landbouwdieren, tegen vee-industrie.

Voor ons kantoor in Nijmegen zoeken wij een:

communicatiemedewerker / online campaigner.

Meer weten? www.ciwf.nl

Taal *verbindt.*

In'to Summerschool
Korte taalcursussen in augustus
- Chinees
- Duits
- Engels (IELTS fast-track)
- Frans
- Italiaans
- Spaans

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

E: info@into.ru.nl
T: (024) 361 21 59

Radboud in'to Languages
Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 11 06/2012 INHOUD

P.10 **/ NEDERLANDSE STUDENT GAAT GRAAG NAAR BELGIË /** Vlamingen klagen over hun slechte studieprestaties

P.16 **/ REPORTAGE: JESSICA STUDEERT IN LEUVEN /** 'In mijn flat is nog een jongens- en een meisjesdeel.'

P.22 **/ INTERVIEW: CONNY AERTS /** 'Sommetjes maken vond ik als jong meisje al heel tof.'

P.34 **/ REPORTAGE: VERSLAGGEVER TIM DRINKT BELGISCH BIER /** En niet zomaar bier: de nummer één op de wereldranglijst, Trappist Westvleteren 12, alleen te koop bij de Sint Sixtusabdij.

P.40 **/ OIIO (SLOT) /** Op het waalstrand – kratje Jupiler mee – praten de bandleden over het afgelopen studiejaar én over Belgische bands.

EN VERDER / P.4 / DIT WAS BELGIË / P.6 / BELGIË IN BEELD / P.9 / COLUMN PH-NEUTRAAL / P.14 / BELGIË IN BEELD / P.20 / VOX REIZEN: BELGIË / P.24 / MEDE-ZEGGENSCHAP / P.26 / EL CAMINO (VERHAAL) / P.28 / ONDERZOEK / P.30 / COLUMN STUDENT / P.31 / BELGIË IN BEELD / P.38 / BELGISCHE KOST / P.44 / CULTUUR / P.46 / VOX CAMPUS

P.10

P.16

P.22

P.34

P.40

Foto cover: Dick van Aalst

WIE IS DIE **RARE SNUITER** IN EEN ZALMROZE PAK MET EEN ZONNEBRIL OP?
P.32 / **Eddy Wally**

REDACTIONEEL

HEIMWEE

Ik woonde drie maanden in België zonder een Belg te spreken. Bij de UNHCR, waar ik stage liep, was de voertaal Engels. Mijn naaste collega kwam uit Parijs. Onze baas was een Nederlander. De zolder van het studentenhuis deelde ik met een Engelsman. Op straat in de wijk Schaerbeek was de voertaal Marokkaans. Mijn beste vriend kwam uit Californië.
België? We waren in Brussel. Wat ons bond, was het werken in een internationale context. En allemaal dronken we Jupiler. Deze *Vox* staat in het teken van België. Omdat veel Nederlandse studenten uitwijken naar de buren. Omdat het een goedkoop vakantieland is. Omdat ze (ja, ook Eddy Wally) daar toffe muziek maken.
Na vijftien jaar maak ik dan eindelijk kennis met 'de Belg'. Als ik de verhalen lees, wil ik terug. Mijn toeristische tip (want jullie moeten vooral gáán): Petit Sablon, een miniatuurparkje met Franse allure in hartje Brussel. Vanwege de overzichtelijkheid ook uitstekend begaanbaar voor wie een kater heeft van de Jupiler.

Annemarie Haverkamp
Hoofdredacteur

2

Dat is het aantal Nijmeegse onderzoekers dat in juni een Spinozapremie won. Mike Jetten kreeg de prijs voor het 'ontrafelen van de geheimen van bacteriën', Ieke Moerdijk voor zijn werk aan de algebraïsche verzamelingenleer: een van de grondbeginselen van de moderne wiskunde. Beiden krijgen ze van de Nederlandse wetenschapsorganisatie (NWO) 2,5 miljoen euro voor verder onderzoek.
Jetten noemde de vondst van de 'onmogelijke' anammox bacterie de grootste doorbraak in zijn carrière en een bewijs dat fundamenteel en praktijkgericht onderzoek hand in hand gaan. Moerdijk wil de prijs gebruiken om 'jonge onderzoekers aan Nederland te binden'.
Maximaal vier Nederlandse onderzoekers krijgen jaarlijks de Spinozaprijs. Dat twee onderzoekers van dezelfde universiteit in één jaar de prijs winnen, komt niet vaak voor.

DIT WAS **BELGIË**

volgens Paul van den Broek

BELGIË WIL MAAR NIET UITBLINKEN ALS POPULAIRE VAKANTIEBESTEMMING VOOR HUN NOORDERBUREN, EN ZELFS NU EEN NABIJ VAKANTIELAND WENSELIJK LIJKT GEZIEN DE ECONOMISCHE CRISIS, STAAT BELGIË ER BEROERD VOOR. HET LAND STAAT SINDS VORIG JAAR NIET EENS MEER IN DE TOP VIJF. DE VRAAG WAAROM MILJOENEN NEDERLANDERS HET LAND IN DE ZOMER **LIEVER LINKS LATEN LIGGEN** (OF ER ZO SNEL MOGELIJK DOORHEEN RAZEN) KENT ONGETWIJFELD VELE ANTWOORDEN. MIJN BIJDRAGE AAN DE VERMIJDING STAMT UIT DE VAKANTIEGESCHIEDENIS VAN ONS GEZIN, PRECIEZER: UIT DE VAKANTIE VAN 1968, HET JAAR DAT IK TIEN WERD.
MIJN VADER, EEN VEEL TE LAAT GEBOREN ONTDEKKINGSREIZIGER, WIST IN 1968 EINDELIJK ZIJN IDEAAL VAN EEN VAKANTIE TE VERWEZENLIJKEN: HIJ VERKENDE TOEN SAMEN MET EEN VRIEND EN HUN BEIDER VIER OUDSTE ZONEN ALLE UITHOEKEN VAN DE BALKAN, LIEFST DE NOG ONONTGONNEN TERREINEN WAAR NOG NOOIT EEN REIZIGER WAS GEWEEST. DIE ZES WEKEN DURENDE **KAMPEERTREKTOCHT** IS IN HET GEZIN NU NOG **LEGENDARISCH** EN HIJ ZETTE EEN STANDAARD VOOR GOED REIZEN. IN DIE STANDAARD HEET JE LIEVER REIZIGER DAN TOERIST, IS DE WEG DIE JE BERIJDT MINSTENS ZO BELANGRIJK ALS DE BESTEMMING EN ZIJN DAGEN DAT JE 'S MORGENS NIET WEET WAAR JE 'S AVONDS TERECHT KOMT, DE MOOISTE VAN DE VAKANTIE.
ER WAS WAT MIJ BETREFT IN 1968 ÉÉN PROBLEEM: IK MOCHT NIET MEE. DAT EERSTE AVONTUUR VAN HET GEZIN BLEEF BUITEN HET BEREIK VAN DE DRIE JONGSTE KINDEREN, DIE DAT JAAR SAMEN MET MOEDER UITWEKEN NAAR ONZE VASTE VAKANTIESTEK SINDS JAAR EN DAG: KOKSIJDE. DAT DORPJE AAN DE **BELGISCHE KUST** WERD AL JAREN DOOR HET GEZIN BEZOCHT, AL TIENTALLEN FORTEN WAREN GEBOUWD, KILOMETERS PER SKELTER WAREN AFGELEGD, TALLOZE SORBETS VERORBERD.
SINDS DAT JAAR **LONKT HET AVONTUUR ELDERS** EN STAAT BELGIË TEGEN WIL EN DANK GELIJK AAN DE GEBORGENHEID DIE IK – NET ALS MIJN VADER – JUIST IN DE ZOMERVAKANTIE WIL ONTLOPEN. OOK IK PREDIK DE WEG BOVEN DE BESTEMMING EN HEILIG DIE O ZO SCHAARSE DAGEN DAT IK 'S MORGENS NIET WEET WAAR IK 'S AVONDS TERECHTKOM. DAT KAN OVERAL ZIJN, MAAR NÍET IN BELGIË. EN DAAR KAN HET LIEFTALLIGE KOKSIJDE, HALTEPLAATS VAN DAT AL EVEN LIEFTALLIGE TRAMMETJE, HELEMAAL NIKS AAN DOEN.

BOVEN HET **MAAIVELD**

Dichter op de campus

De 19-jarige studente Nederlands Linda van der Pol is eind mei gekroond tot de nieuwe campusdichter. Volgend collegejaar geeft zij poëtisch commentaar op het Nijmeegse campusleven.
De uitverkiezing kwam voor Van der Pol als een verrassing. "Ik zag het niet aankomen. Ik vond het al een hele eer dat ik in de finale terecht was gekomen." " Wat mogen we het komend jaar van Linda verwachten? "Het lijkt me leuk om over de actualiteit te dichten, maar dat heb ik nooit eerder gedaan. Ik moet nog ontdekken of dat bij me past." Linda volgt Joep aan den Boom op als campusdichter. Zij zal net als hij elke maand een gedicht schrijven in *Vox*.
Aan den Boom vindt Van der Pol een goede keus. "Haar bijna Annie M.G. Schmidt-achtige beschrijvingen maken haar gedichten speels en licht. Maar achter dat lieflijk geweld zit een heldere boodschap."

GETWEET

@EefjeRondeel
Radboud universiteit op 43e plek **populairste werkgevers**. Net boven Efteling, en stuk hoger dan in 2011. #radboud #ru 6 juni

WAARVAN **AKTE**

‘Als jij niet gewend bent om pijn en verdriet mee te maken, komt de klap van een verbroken verkering veel harder aan.’

Hoogleraar Klinische Psychologie **Jan Derksen** in *NRC Next*. Steeds meer jongeren gaan naar een psycholoog. Niet omdat jongeren meer moeilijke dingen meemaken, maar omdat ze minder weerbaar zijn.

RANKING **THE NEWS**

Meest opvallende en besproken nieuwsberichten van www.ru.nl/nieuws in juni

1. ZETELVERDELING STUDENTENRAAD ONVERANDERD
De zetelverdeling is na de studentenraadverkiezingen niet veranderd. Ook volgend collegejaar heeft Akkuraatd vijf zetels, asap twee en Siam één. Akkuraatd en Siam legden zich er makkelijk bij neer, maar bij asap waren nog wat bedroefde gezichten om de misgelopen derde zetel. De opkomst was met 33,76 procent hoger dan ooit.

2. HUISJESMELKER VAN HET JAAR
Emmy van der Tol, huisbaas van een Nijmeegs studentenhuis in de Kerkstraat met 82 studenten, is uitgeroepen tot “Huisjesmelker van het Jaar”. De jaarlijkse verkiezing is een initiatief van de SP. Van der Tol was er – natuurlijk – niet blij mee, vooral omdat het in haar ogen niet terecht is. “Een tijdje geleden is de huurcommissie nog langs geweest. Die heeft alles nagelopen en alles goedgekeurd. Er zijn een paar mensen die klagen, onder leiding van een oud-bewoner en actief SP-lid. Hij is al verhuisd maar hij blijft me van mijn werk afhouden met dit soort dingen.”

3. FIETSTEAM RADBOUD HAALT 15.000 EURO OP
Het team van de Radboud Universiteit heeft tijdens de Alpe D’huZes liefst 15.000 euro opgehaald. Thomas Dessing, Mo Tiel, Jeroen Pohlmann, Viktor de Haan, Annemarijke Graat en Anselm van Elk fietsten gemiddeld drie keer de Alpenreus op en haalden daarmee geld op voor KWF Kankerbestrijding. “En al die tijd hebben we onze Radboudshirts aangehad, hè”, aldus Dessing.

4. BEWOLKTE VENUSOVERGANG TREKT TOCH STUDENTEN
Ongeveer zestig belangstellenden – vooral studenten – zijn een nachtje opgebleven om de Venusovergang in de sterrenwacht van de universiteit te bekijken. Spelbreker was de bewolking, waardoor er in real life niks te zien was. Gelukkig voor de studenten is het op Hawaï wel altijd lekker zonnig en had de sterrenwacht een live-verbinding op een groot scherm.

5. SIAM LAAT HORECA OP DE CAMPUS ONDERZOEKEN
Siam zet een onderzoeksbureau in om de horeca op de campus door te lichten. Onder meer de prijs-kwaliteitverhouding komt aan bod. De studentenpartij kreeg daar vanuit de achterban veel klachten over, zeker na de prijsverhoging in januari. “Een student moet de hele dag op de campus kunnen doorbrengen. Dat is nu te duur.”

FRISSE **BLIK**

Gij zult ontspannen

De laatste avond nog even de mail wegwerken en je moeder bellen, twee uur voor vertrek de koffer inpakken en oh, wacht, dat studieboek niet vergeten klaar te leggen voor de handbagage. Leuk hoor, op vakantie gaan, maar eigenlijk hebben we er geen tijd voor.
De Nijmeegse arbeids- en organisatiepsycholoog Jessica de Bloom vertelde de afgelopen weken tegen menig journalist hoe wij het beste uit onze vakantie kunnen halen. Van *Libelle* tot *Radio 1*; haar boek *De kunst van het vakantievieren* werd gretig besproken. Heeft de van oorsprong Duitse, die op 27 augustus op Nijmeegse bodem promoveert, ook nog specifieke tips voor studenten en anderen die op de universiteit met hun hoofd werken?
‘Jazeker’, zegt ze. ‘De meeste mensen hier plannen hun vakantie in de zes zomerweken dat er geen college wordt gegeven. Dat is gevaarlijk, omdat je het risico loopt dat die ene en enige vakantie tegenvalt.’ Denk aan regen of herrie op de camping. Verstandiger is het volgens De Bloom om vrije dagen te spreiden. ‘Plan nog een paar weekendjes weg.’
Ze raadt studenten en andere denkers ook aan, als het budget dat toelaat, weg te gaan van huis. ‘Voor wetenschappers is het moeilijker werk en privé te scheiden dan voor mensen die in de supermarkt achter de kassa zitten.’ Thuis worden ze omringd door studieboeken en vaak dendert de werkmail ongegeneerd de privécomputer binnen. ‘Het is dan lastig mentaal afstand te nemen van het werk, terwijl die afstand essentieel is voor een gezonde ontspanning.’
Nog een laatste advies: neem alle gestelde deadlines eens onder de loep. Moet dat stuk echt nog vóór de zomervakantie worden ingeleverd? ‘Studenten hebben keiharde deadlines, maar voor onderzoekers geldt dat niet per se.’
Het gevaar van gestrest op reis gaan is ziek worden tijdens de vakantie, waarschuwt De Bloom. En dat willen we niet, toch?

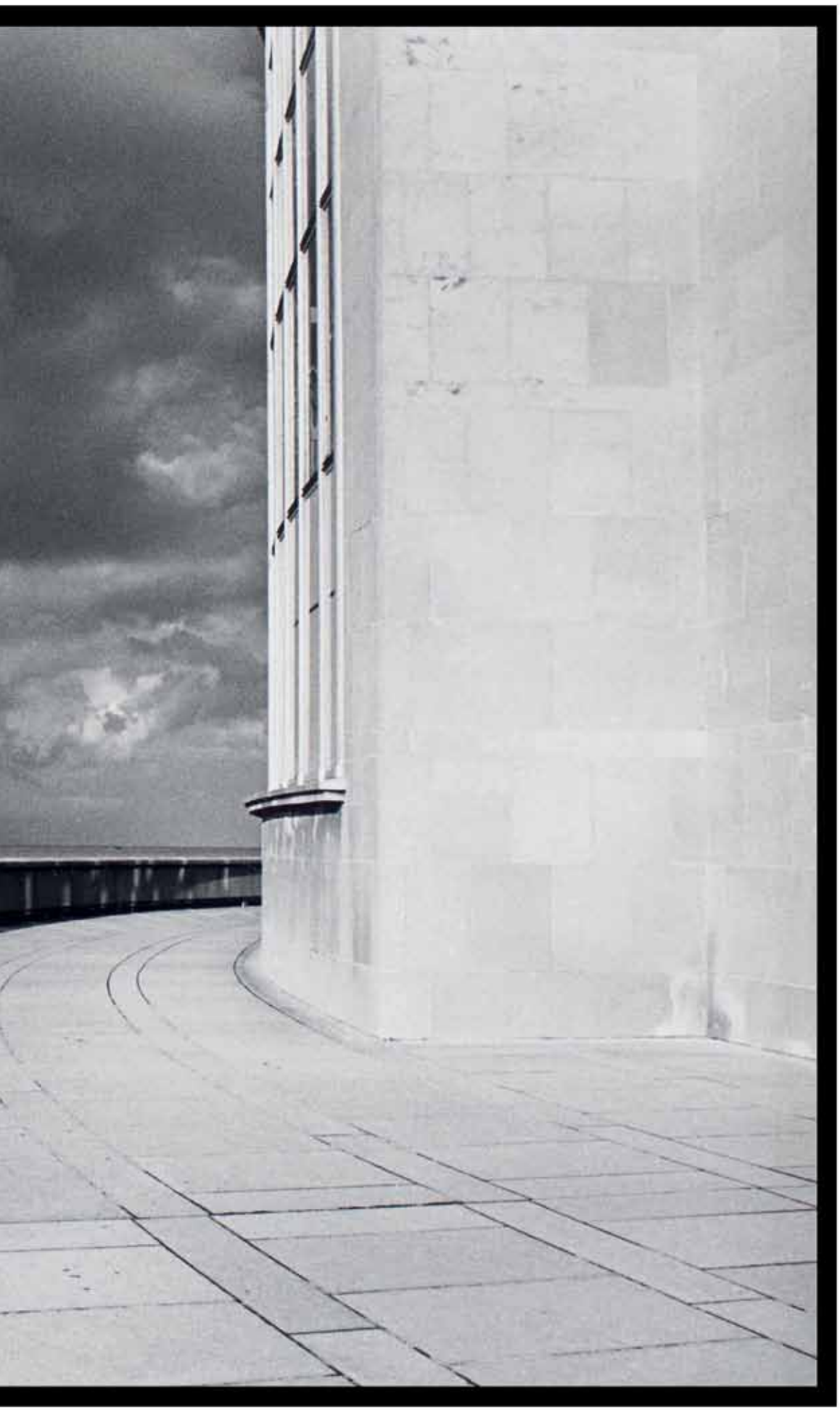

Erik van 't Hullenaar

Casino van Oostende, 1981

"Ik was juist opgehouden met de studie politicologie en had me aangesloten bij de Nijmeegse Fotokring Meer Licht. Ik was een beetje stuurloos, wist ook helemaal niet of ik eigenlijk wel zou kunnen fotograferen, ook niet door de foto's die ik bij Meer Licht kreeg te zien. 'Dit kan ik nooit', dacht ik. Elk jaar maakt de fotoclub een uitstapje en in 1981 ging ik de eerste keer mee, naar Oostende. Daar maakte ik een serie van drie foto's. Dit beeld is er een van en me nog steeds heel dierbaar. Het betekende voor mij mijn doorbraak als fotograaf. Ik kan het, wist ik toen, ook door de reacties die ik kreeg. Ik heb met dit beeld de grandeur van de Belgische kust proberen te vangen, die voor mij samenhangt met mijn eerste vakantie in het buitenland, naar Wenduine, toen ik acht jaar was."

Groot worden in het midden- en **kleinbedrijf**?

Word dan nu advocaatmedewerker/-stagiair (m/v) bij Asselbergs & Klinkhamer Advocaten.

www.ak-advocaten.eu

www.ak-advocaten.eu

Asselbergs & Klinkhamer Advocaten

Recht aan de A58

Letselschaderecht Vastgoedrecht Familierecht Ondernemingsrecht Arbeidsrecht Strafrecht

DOUR FESTIVAL

PLAINE DE LA MACHINE À FEU ◆ DOUR ◆ BELGIUM

12.13.14.15 JULY 2012

24TH EUROPEAN ALTERNATIVE MUSIC EVENT FOR MUSIC LOVERS
200 BANDS - 7 STAGES - 4 DAYS OF ALTERNATIVE MUSIC

FRANZ FERDINAND ◆ BON IVER ◆ SELAH SUE ◆ THE FLAMING LIPS ◆ MINISTRY ◆ NERO LIVE ◆ DINOSAUR JR. ◆ NADA SURF ◆ BLACKSTAR (MOS DEF AKA YASSIN BEY & TALIB KWELI) ◆ THE BLOODY BEETROOTS DJ SET ◆ TIKEN JAH FAKOLY ◆ SQUAREPUSHER ◆ SÉBASTIEN TELLIER ◆ CARIBOU ◆ BATTLES ◆ THE SUBWAYS ◆ PUPPETMASTAZ ◆ THE RAPTURE ◆ LITTLE DRAGON ◆ PHARCYDE + LIVE BAND ◆ JAMES BLAKE DJ SET ◆ BRODINSKI VS GESAFFELSTEIN ◆ ATARI TEENAGE RIOT ◆ CASPA ◆ FOREIGN BEGGARS ◆ ADAM BEYER ◆ JORIS VOORN ◆ DATSIK ◆ DOPE D.O.D. ◆ ASSASSIN ◆ PAROV STELAR BAND ◆ ORELSAN ◆ KLUB DES LOOSERS ◆ SHAKA PONK ◆ ROOTS MANUVA ◆ ANDREW TOSH ◆ THIRD WORLD ◆ THE ABYSSINIANS ◆ FEED ME WITH TEETH ◆ PANTHA DU PRINCE ◆ DILATED PEOPLES ◆ DOOM ◆ SEXION D'ASSAUT ◆ 1995 ◆ SEBASTIAN DJ SET ◆ C2C ◆ TNGHT ◆ THE DUBATEERS FEAT. CHARLIE P/ U BROWN + STARKEY BANTON ◆ KURT VILE AND THE VIOLATORS ◆ KVELERTAK ◆ BARONESS ◆ GODFLESH ◆ ST. VINCENT ◆ AGORIA PRESENTS FORMS ◆ JULIO BASHMORE ◆ MESHUGGAH ◆ NAPALM DEATH ◆ PUNISH YOURSELF ◆ SUICIDAL TENDENCIES ◆ SKARHEAD ◆ SUICIDE SILENCE ◆ HEAVEN SHALL BURN ◆ FLUX PAVILION ◆ DOCTOR P ◆ DJ HYPE FEAT. DADDY EARL ◆ ...

HÉT ALTERNATIEF VOOR LOWLANDS! SLECHTS 2,5 UUR VANAF UTRECHT
TICKETS : 4-DAY PASS : 100€ + ACCESS TO CAMPSITE (17€)
1-DAY PASS : 50€ + ACCESS TO CAMPSITE (10€)
WWW.DOURFESTIVAL.BE

VOX ZOEKT COLUMNISTEN, BLOGGERS, FREELANCE-VERSLAGGEVERS, ILLUSTRATOREN EN VIDEOMAKERS VOOR HET NIEUWE COLLEGEJAAR.

INTERESSE? MAIL NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen.
Tel: 024-3612112.
Fax: 024-3612874.
E-mail: redactie@vox.ru.nl.
www.ru.nl/nieuws
Redactie: Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mark Merks (nieuws-coördinator), Helene Seevinck (eind-redacteur), Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot
Medewerkers: Erik Arends, Joep aan den Boom, Roel van der Heijden, Sjoerd Huismans, Mathieu Janssen, Anne Lozeman, Pieter Nabbe, Timo Pisart, Freek Turlings, Eva-Marijn de Vries, Ron Welters, Francien van Zetten
Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal
Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten
Illustraties: Merlijn Draisma, Eliane Gerrits (voorheen Duvekot), Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Roel Seidell, Studio Lakmoes, Roel Venderbosch,
Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen
Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvan-vliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.
Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,-. o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen, tel: 024 - 3615984
Druk: MediaCenter Rotterdam
Vox Campus
Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 20 augustus.

CAMPUS**DICHTER**

AFSCHEID. (STRAND III)

'liever niet' fluistert ze
'morgen is het weer dag'

het blacklight troost me:
het licht mijn shirt op, en
geeft het glas, het bier
een fluoriserende gloed

– het heeft iets weg van Red Bull,
'dat kan ik wel gebruiken', denk ik nog –

iedereen speelt hier (deze nacht)
de betere versie van zichzelf, en
ik denk dat ze het allemaal waarmaken
hun bewegingen zeggen
'I'm sexy' en 'I know it'
(of niet dus)

meisjes flirten met jongens
jongens flirten met meisjes

voorzichtige oogbewegingen richting het toilet
wijn veranderd in water, en
met opgetrokken schouders
– het hoofd schuin –
is het voor iedereen een eerste keer

ik denk aan het tentje aan de zee
– en hoe het woord iglo niet opging –
soms moet je improviseren
De Haan werd ook niet in 1 dag gebouwd
(geloof ik)

ik voel me veranderen
zoals de jongens aan de bar:
ellebogen leunend op hun heupen,
met een biertje – omklemd door handen en knieën -,
lijken ze te hengelen naar publiek bezit (liefde,
maar dat noem ik hier niet)

'je bent laat', zegt ze
'het is de ochtend', mompel ik dromerig

met mijn rug naar de zee gekeerd
voel ik het frisse water aan mijn enkels
ik kijk naar het zand
de lichten in de verte

ik leg me neer
bij de zon die opkomt

Joep aan den Boom,
campusdichter en
student filosofie

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent** en **onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

België

Geen idee wie zo'n thema verzint op de *Vox*redactie, maar België – kom op zeg. Altijd al een bloedhekel gehad aan dat land. Daar had ik Dutroux, de bende van Nijvel of het Heizeldrama niet voor nodig. Dat enorme baggerlied van Het Goede Doel van hun gelijknamige elpee volstond. België, de derde wereld om de hoek. Rij de grens maar eens over – na enkele meters is er weinig meer over van het keurig geordende Nederland en woon je óf tussen de fiscale vluchtelingen óf te midden van de 'gezellige' Vlaamse dan wel Waalse chaos.

En ik ben die grens wat keren over geweest, vanwege de toenmalige mevrouw PH-neutraal uit Zeeuws-Vlaanderen. Officieel behorend bij Nederland, maar eigenlijk gewoon Belgisch. Heeft mijn liefde voor onze zuiderburen niet doen toenemen, integendeel. En dan ligt dat België ook nog eens smerig in de weg als je naar een leuk land wilt, zoals Frankrijk of Spanje.

Maar het schijnt dat veel studenten richting België trekken om te gaan studeren. Zou goedkoper zijn om je bul te halen en de selecties zijn minder streng. Nóg minder streng? Vast wel. Zoals ik al schreef: een derdewereldland om de hoek – en derdewereldlanden staan nou niet bepaald bekend om hun strenge selecties.

Nee, geef mij maar Nederland. Hollandse nuchterheid, VOC-mentaliteit, een écht koningshuis – dacht ik tot zaterdagavond 9 juni. Oranje shirtje aan, huis vol vrienden, biertje en wijntje erbij, klaar voor de wedstrijd, vol vertrouwen in op zijn minst weer een finaleplaats – die we dan natuurlijk weer zouden verliezen, maar *soit*. Negentig minuten later was duidelijk dat de hele oranjehype stante pede met de vuilnis mee kan.

Kijk, dat blijft je in België dan weer bespaard. Geen Vlaamse of Waalse hond die denkt dat het nationale voetbal ook maar iets voorstelt. Sterker nog, ze doen normaal gesproken niet eens mee aan eindrondes van grote toernooien.

Misschien is het ook wel wat voor mij, dat België. Op mijn vakgebied is er aardig wat te doen daar – en het scheelt een tweejaarlijkse teleurstelling. Tenzij we tussen het tikken en het verschijnen van dit stukkie van Duitsland en Portugal gewonnen hebben natuurlijk. Hup Holland!

Hersenpannetje op z'n Belgisch

Nederlandse studenten wijken uit naar de zuiderburen

DE VLUCHT NAAR BELGIË

Steeds meer Nederlanders gaan naar België voor een studie, maar soepeltjes loopt dit vaak niet, want de Belgen leren anders. De Vlamingen klagen over de slecht presterende Nederlanders. De Nederlanders wijzen op het verschil in cultuur.

Tekst: Paul van den Broek en Martine Zuidweg / **Illustraties:** Roel Venderbosch

Annemieke de Grood (23) is weer even thuis bij haar ouders in Lent. Ze blokt voor haar tandheelkunde-examens. De Grood heeft op het Canisiuscollege in Nijmegen haar middelbare schooldiploma gehaald en daarna wilde ze, net als haar vader, in Nijmegen tandheelkunde gaan studeren. Maar ze werd uitgeloot en week uit naar de Katholieke Universiteit Leuven. Daar moest ze toelatingsexamen doen. “Ik merkte meteen wat een achterstand ik had ten opzichte van de Belgen. Wij Nederlanders missen een basiskennis die zij wel hebben: over wiskunde, over scheikunde, over natuurkunde, over biologie.” Ze zakte voor het toelatingsexamen en besloot in Leuven biomedische wetenschappen te gaan doen om tenminste een goede basis te leggen voor tandheelkunde. Uiteindelijk heeft ze vier keer toelatingsexamen moeten doen.

De Grood is een van de vele Nederlanders die in België gaan studeren. Het aantal neemt de laatste jaren toe: volgens de officiële cijfers studeerden vorig jaar ruim 4.300 Nederlanders in België, met name in Leuven, Antwerpen en Gent (zie grafiek). Maar dat zijn alleen studenten die met Nederlandse studiefinanciering studeren. Het echte aantal ligt waarschijnlijk een stuk hoger, naar schatting volgen dit jaar ruim 6.000 Nederlanders een opleiding aan een Belgische universiteit of hogeschool, 50 procent meer dan vier jaar geleden.

Wat Nederland is voor Duitse studenten is België voor ons: een fijne uitwijkplaats om te studeren. Voor minder dan 600 euro inschrijfgeld (ruim drie keer goedkoper dan in Nederland) krijg je een opleiding van prima kwaliteit, zonder taalproblemen. En terwijl bij ons steeds meer studies een drempel opwerpen, kent in België alleen geneeskunde een numerus fixus. Wie tandheelkunde of psychologie wil studeren, vindt bij de zuiderburen een goed alternatief. Bij diergeneeskunde is in sommige instellingen sprake van een ware invasie: deze opleiding vormt dit jaar de helft van de Nederlandse instroom. Maar ook bij de diverse sociale studies bevolken steeds meer Nederlanders de – vooral – Vlaamse collegebanken.

Verkeerde motivatie

Peter de Meijer, woordvoerder van de Universiteit van Antwerpen, ziet de Nederlandse studenten graag komen. “We ontvangen ze met open armen”, zegt hij. Belgische universiteiten ontvangen per student een subsidie, “en of ze nu uit België, Griekenland of Nederland komen maakt niks uit”. Wel zijn er problemen met studieprestaties, zegt De Meijer, vooral bij studies waarvoor in België geen en in Nederland wél een selectie geldt. In Antwerpen geldt dit met name voor diergeneeskunde, waar dit jaar 207 Nederlanders staan ingeschreven, 20 procent van het totale aantal Nederlanders aan de Antwerpse universiteit. “Die komen met de verkeerde motivatie studeren, omdat ze honden en katten zo leuk vinden. Het slagingspercentage

‘IK MERKTE METEEN WAT EEN **ACHTERSTAND** IK HAD TEN OPZICHTE VAN DE BELGEN’

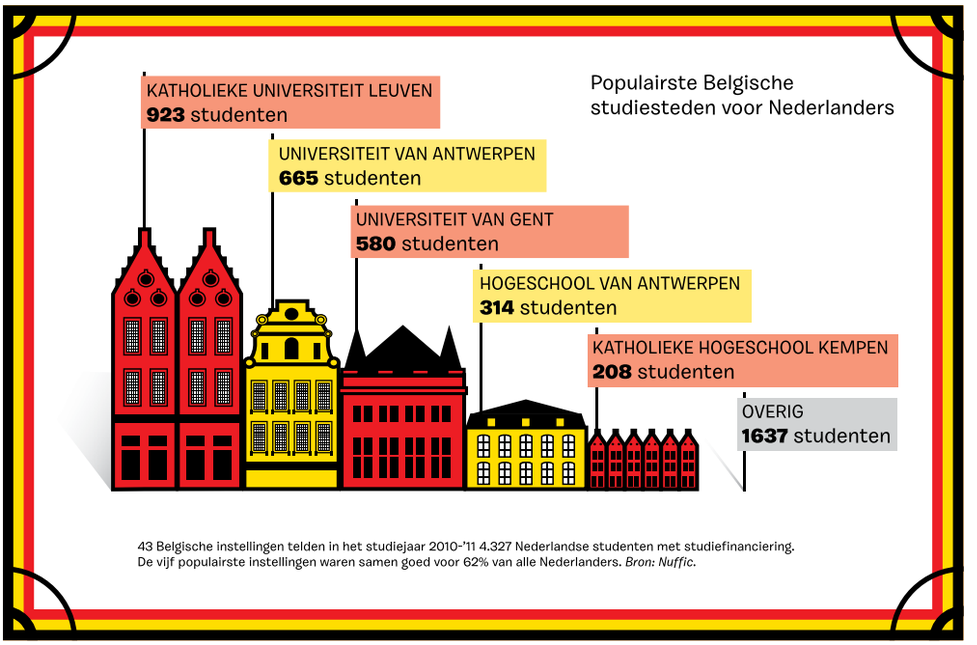

43 Belgische instellingen telden in het studiejaar 2010-’11 4.327 Nederlandse studenten met studiefinanciering. De vijf populairste instellingen waren samen goed voor 62% van alle Nederlanders. *Bron: Nuffic.*

van deze groep is dramatisch.” Het te lage niveau van de Nederlandse studenten haalt het algehele studieklimaat naar beneden, stelt De Meijer vast. “Het kan niet de bedoeling zijn dat honderden studenten hier komen studeren met een te lage kans op succes. Daar wordt niemand beter van.”

Het commentaar van De Meijer strookt met de cijfers voor alle studenten. Waar Belgische studenten de laatste twee jaar 80 procent van de studiepunten halen, scoren hun Nederlandse studiegenoten beduidend lager: zo’n 68 procent van de studiepunten. Vandaar een toenemend aantal zorgelijke krantenkoppen over de ‘Nederlandse invasie’ in België. ‘Vlaams hoger onderwijs zucht onder zwakke Nederlanders’, aldus *Transfer*. Het vakblad voor internationalisering tekende venijnige commentaren op. ‘Het kan niet zo zijn dat het arme Vlaanderen het rijke Nederland gaat subsidiëren’, aldus een woordvoerder van de Universiteit van Gent. De bezorgdheid over de wel erg ver openstaande deuren bij de universiteiten, leidde vorig jaar tot vragen in het Vlaamse parlement.

Maar het mindere studiesucces geldt vooral de groep die net van de middelbare school komt. De studenten die na hun bachelor naar België komen voor een master doen het prima, is de ervaring aan de KU Leuven. “Ze doen in de master niet onder voor onze Vlaamse studenten”, zegt vicerector studentenbeleid Tine Baelmans. Of ze nou in Nederland hun bachelor haalden of in Leuven maakt voor het slagingspercentage in de master niet uit. Ook in Antwerpen doen de Nederlandse masterstudenten het goed. Neemt niet weg dat waakzaamheid is geboden, zegt De Meijer wijzend op een nieuwe trend. Tot vorig jaar kwamen Nederlanders vooral naar België vanwege de selectiedruk in eigen land, zoals bij diergeneeskunde en geneeskunde. “Nu hoor ik op beurzen die wij in Nederland bezoeken steeds meer een financiële motivatie. Er zal waarschijnlijk een relatief grotere groep direct van school naar België komen en voor díe groep ligt het rendement lager dan bij Belgische studenten.” Nuffic, de organisatie voor internationalisering, onderschrijft deze trend: meer Nederlanders zullen de grens overtrekken als ook de basisbeurs in de master verdwijnt, zo is de verwachting.

Feitjes stampen

Annemieke de Grood kan zich wel iets voorstellen bij het verschil in studiesucces in de bachelor. In haar eerste twee jaar bij tandheelkunde in Leuven heeft ze niet zo veel vakken gehaald. “De Belgen hebben veel meer discipline dan wij. Ze kunnen zichzelf opsluiten en houden ook door het jaar heen hun vakken goed bij. Ikzelf sla het boek meestal pas een paar weken voor het examen open. Na mijn eerste jaar realiseerde ik me ook dat ik echt veel meer moest gaan doen wilde ik m’n vakken halen.” Nu is ze derdejaars en het studeren gaat haar beter af. Afgelopen januari haalde ze voor het eerst al haar vakken, terwijl ze vorig jaar nog zes herkansingen had.

Jan Derksen, hoogleraar Klinische Psychologie in Brussel en hoofddocent in Nijmegen, heeft al een kleine vijftien jaar ervaring met Belgische studenten. Volgens hem is het verschil onmiskenbaar, nog los van het verschil in hiërarchisch besef: dat Belgische studenten hem ‘professor’ noemen en de Nederlandse gewoon ‘Jan’. Belgische studenten hebben veel meer basiskennis dan de Nederlandse, weet Derksen inmiddels. “Ze zijn gewend om alles uit het hoofd te leren. Als je ze vraagt naar de criteria van een ernstige stemmingsstoornis, kunnen ze die meteen en foutloos opdreunen. Nederlandse studenten mompelen dan dat ze dat ook wel op kunnen zoeken.”

De Vlaamse studenten hebben het feiten stampen aangeleerd op de middelbare school, in de tijd dat hun Nederlandse leeftijdgenoten werden bekwaamd in vaardigheden. Het stampen gaat in België op de universiteit gewoon door. Geen wonder dat de Nederlandse studenten daar moeite mee hebben, zegt Derksen. Hij

DAM OPWERPEN TEGEN DE NEDERLANDERS

De vloed van Nederlanders brengt niet overal in België de handen op elkaar. Flamenco, de Belgische organisatie voor internationaal onderwijs, uit haar zorgen over de Nederlandse kabinetsplannen. ‘Nederland doet gouden zaken’, aldus een recent blog op de website van Flamenco. In Nederland gaan de prijzen omhoog en worden de keuringseisen strenger en wie buiten de boot valt kan zijn of haar studietoekomst veilig stellen bij de zuiderburen. ‘Je zendt je minder bekwame zonen en dochters uit en je goede buur zal wel de oplossing vinden’, sneert Flamenco. De oplossing zoekt de organisatie niet in hogere Vlaamse collegegelden. ‘De overheid investeert terecht in de vorming van haar studenten’, aldus Flamenco. Het advies: de Nederlandse overheid moet een vergoeding betalen aan de instelling die de student opleidt. ‘Het gevaar op dijkbreuk zal direct verdwijnen en de stroom van studentenmobiliteit zal op een beheerste manier kunnen groeien.’

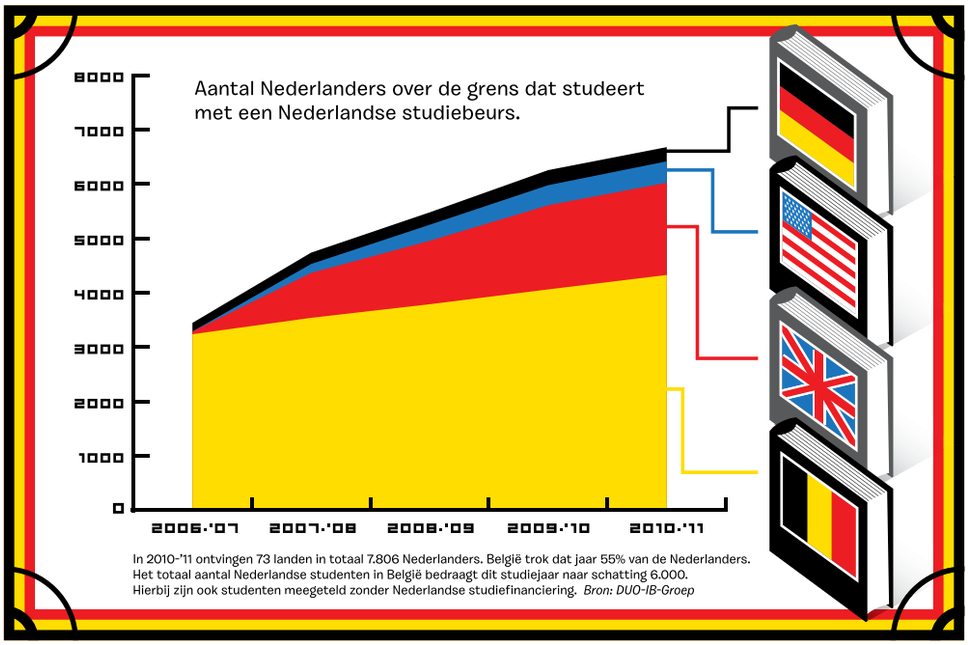

In 2010-'11 ontvingen 73 landen in totaal 7.806 Nederlanders. België trok dat jaar 55% van de Nederlanders. Het totaal aantal Nederlandse studenten in België bedraagt dit studiejaar naar schatting 6.000. Hierbij zijn ook studenten meegeteld zonder Nederlandse studiefinanciering. *Bron: DUO-IB-Groep*

gelooft niet dat de ene manier beter is dan de andere. "Ze doen het gewoon anders." Doordat de Vlaamse psychologen in opleiding de criteria voor een stoornis zo goed uit hun hoofd kennen, hebben ze in hun gesprek met een patiënt snel door van welke stoornis sprake is. Nederlandse psychologen oefenen tijdens hun opleiding meer met gesprekstechnieken en kunnen zo'n gesprek weer makkelijker voeren.

Vragen stellen

Het kost geen moeite om in de Belgische collegezalen het verschil tussen Belgen en Nederlanders op te tekenen. Derksen merkt op dat Belgische studenten alles opschrijven wat hij zegt. "Ze schrijven m'n hele college uit. Ik denk dat dat ook wel effectief is: dan onthoud je de stof gewoon beter. In Nijmegen schrijven ze niks op, ze vragen alleen naar je powerpoint presentatie." Nederlanders stellen op hun beurt weer meer vragen in de collegezaal. Derksen moet zijn Belgische toehoorders vaak aanzetten tot het stellen van vragen tijdens zijn colleges. "Nederlanders steken zelfs als je aan het praten bent hun hand op, dat maak je in België niet mee."

Een 'algemene inleiding in het Vlaamse onderwijs' zou Nederlandse bachelorstudenten misschien op weg kunnen helpen, erkent Baelmans van de KU Leuven. "Ik neem het zeker mee als suggestie. Maar vergeet niet dat er ook studenten zijn die het allemaal wél goed doen. Het is bovendien de vraag in hoeverre je op een nationaliteit moet inzoomen." Op dit moment heeft Leuven wel een programma speciaal gericht op internationale studenten waar ze meer leren over de Vlaamse cultuur van hoger onderwijs. Aziatische studenten, die thuis zijn gewend om teksten te knippen en te plakken zonder bronvermelding, leren daar bijvoorbeeld dat verwijzingen naar bronnen essentieel zijn in wetenschappelijke teksten. Maar Nederlanders worden er niet speciaal aangesproken. "Op het eerste gezicht liggen onze culturen, vergeleken met Aziatische en Afrikaanse, natuurlijk ook vrij dicht bij elkaar." Leuven legt zich op dit moment vooral toe op het verstrekken van goede informatie vooraf aan Nederlandse studenten. "Mijn advies aan studenten die naar Leuven willen komen is: doe het als een positieve keuze en niet als een negatieve, bijvoorbeeld omdat je in Nederland niet wordt toegelaten. In het tweede geval loop je namelijk het risico dat je voor onaangename verrassingen komt te staan, want het is geen gemakkelijke weg, juist vanwege dat verschil in onderwijscultuur."

De prestaties van de Nederlanders kunnen beter, maar er wordt in Vlaanderen niet alleen geklaagd over de noorderburen. De Meijer van de Universiteit van Antwerpen ziet de sfeer in de collegezalen dankzij de komst van de Nederlanders veranderen. "De prof die de menigte toespreekt en de student die noteert, is niet meer zo standaard als het was." De groeiende groep Nederlanders brengt nieuwe impulsen mee, zegt hij: er komt meer aandacht voor werkgroepen, terwijl de aloude Belgische schuchterheid in de collegezalen een wending neemt. "De Vlaamse student die zijn mond niet durft open te doen, behoort stilaan tot het verleden. Dat hebben we mede te danken aan de Nederlandse studenten." *

Zij vinden ons ontspannen

"Meteen bij de voorlichtingsdagen in Nijmegen viel het me op: de ontvangst door studenten en docenten gaat er ontspannen aan toe. **In België zijn dit soort dagen altijd heel formeel, met strak in het pak gestoken docenten die het woord voeren.** Ik voel me meer op mijn gemak in dit open en ontspannen klimaat. In Antwerpen, waar ik vandaan kom, denken ze op de universiteit: 'Zo'n dag gaat over iets heel serieus, dus dan moeten wij dat serieus aanpakken.' In Nederland zien ze het serieuze ook wel, maar ze gaan er luchtiger mee om.
Je kunt hier veel gemakkelijker dan in België even bij een docent binnenlopen zonder afspraak en hij zal altijd tijd voor je nemen. Je bent hier niet bang om vragen te stellen. In België moet je het allemaal zelf maar zien op te lossen. Dat lukt meestal ook wel, maar het duurt veel langer. De afstandelijkheid in België heeft denk ik te maken met al die mondelinge tentamens. Dat schept wellicht wat angst om al te persoonlijk met elkaar in contact te treden. Met al die schriftelijke tentamens hier geldt de noodzaak tot afstand minder.
Ik heb in België op school in de leerlingenraad gezeten en in Nijmegen in de Facultaire Studentenraad. **In België wordt in zo'n vergadering meer onder de tafel gediscussieerd dan erboven.** Hier zijn studenten niet bang om hun mening te geven. Nederlanders willen zich graag laten horen, zijn een stuk luidruchtiger en ik houd daar wel van."/ PvdB

Jaleesa Bresseleers is vijfdejaars moleculaire levenswetenschappen

Duncan de Fey

Bij sterrenrestaurant 't Fornuis (2011)

"Ik maakte in 2011 voor een Belgisch blad een reportage over deze kok, met wie ik een goede band kreeg ondanks dat ik vegetariër ben. Hij vertelde dat deze kip een goed leven heeft gehad en dat hij alles van de kip in het eten verwerkt, ook de kam bijvoorbeeld. Hij kookt voor het sterrenrestaurant 't Fornuis in Antwerpen, maar doet daar niet dik over. De Fransen kunnen voor de sjiek gaan, maar die kok staat voor mij voor de Belgische slag: we koken heel goed en we doen ons best, maar daar gaan we verder niet te moeilijk over doen."

Eigenlijk zit ze maar net over de grens, maar het voelt alsof ze studeert aan de andere kant van de wereld. Radboudstudent Jessica Wevers 'loopt een semester college' aan de KU Leuven. *Vox* ging een dagje met haar mee. "Nederlandse studenten hebben hier de reputatie nogal lui te zijn."

OP KOT IN LEUVEN

Tekst en fotografie: Bregje Cobussen en Jolene Meijerink

Jessica Wevers (24), derdejaars geschiedenis, woont in het centrum van Leuven, in een zijstraat van de Bondgenotenlaan, een grote winkelstraat, die vanaf het station naar de Grote Markt loopt. Ze huurt een kamer in een grote, grijze flat. Op de hoek van de straat zit een bruin café, dat net als de meeste lokale kroegen het logo van het Leuvense biermerk Stella Artois op de gevel draagt.
Het portaal van de flat ademt een zekere luxe uit: de plafonds zijn hoog en de vloeren zijn van marmer, maar schijn bedriegt. Achter de toegangsdeur naar de gemeenschappelijke ruimte in het hart van het gebouw gaat een betonnen zaal schuil, die aandoet als een fabriekshal. Er staan wat tafeltennistafels en een tafelvoetbalspel, maar die kunnen niet verhullen dat de hal grauw en sfeerloos is.

In een aangrenzende ruimte hangt een tv aan een verder kale muur, waar de verf vanaf bladdert. Aan krakkemikkige tafels zitten een

DE FLAT WAAR JESSICA WOONT

JESSICA MET EEN LA CHOUFFE

EEN FAKBAR: EEN KROEG DIE BIJ EEN FACULTEIT HOORT

paar jongens te studeren. “Het is blok,” legt Jessica uit. Zo noemen de Belgen de weken voorafgaand aan een tentamenperiode, als de colleges zijn afgelopen en er alleen nog wordt gestudeerd. Jessica: “Dan komen Belgische studenten alleen nog hun kamer uit om te eten, te douchen of naar de wc te gaan.”

Jessica gaat ons door een ingewikkeld stelsel van gangen en trappen voor naar haar kamer. “Er is een jongens- en een meisjesdeel. Officieel mogen mannen en vrouwen ’s avonds niet op elkaars afdeling komen.” Het gebouw wordt bewoond door studenten met ouders die een inkomen onder een bepaalde grens hebben. De KU Leuven neemt een deel van de huur voor haar rekening. “Zij betalen maar 100 euro per maand voor een gemeubileerde kamer in dit complex. Ik betaal daar als uitwisselingsstudent 275 euro voor.”

Op kot

Jessica studeert dit semester als Erasmusstudent aan de KU Leuven. “Ik wilde eigenlijk naar Berlijn, maar omdat ik in dit half jaar ook mijn bachelorscriptie schrijf en daarvoor af en toe moet afspreken met mijn scriptiebegeleider, was het handiger om wat dichter bij Nijmegen te blijven. Leuven is een prachtige stad, met een universiteit die hoog staat aangeschreven. Die keuze was dus snel gemaakt.”

De universiteit wees Jessica een kamer in dit complex toe. Jessica: “Een kot, zo noemen de Vlamingen het. De meeste Belgische studenten zien hun kot niet als hun thuis. Slechts als een plek waar ze een paar dagen per week logeren om te studeren. Thuis is waar hun ouders wonen, waar ze zijn opgegroeid. Daar hebben ze, veel meer dan Nederlandse studenten, nog hun sociale leven. Elke vrijdag gaan alle Belgische studenten naar huis. Dan hoor ik hier de hele middag de wieltjes van hun koffertjes door de gang rollen. Leuven loopt dan leeg.”

Want Leuven is een échte studentenstad. De stad telt ruim 95.000 inwoners en aan de KU Leuven studeren meer dan 40.000 studenten. Als die in het weekend naar huis gaan, loopt de stad dus letterlijk leeg.

Jessica: “Na het weekend komen de studenten weer terug, met schone was en een tas vol eten, vaak gekookt en wel. Want Belgische studenten worden flink verwend. Zeker in de ‘blok’. Dat is de enige periode waarin Belgische studenten ook in het weekend op hun kot blijven. Laatst vroeg ik een huisgenoot hoe dat dan moest met haar vuile was. Zonder blikken of blozen vertelde ze dat haar ouders die komen halen, ermee naar huis rijden, daar wassen en haar schone goed dan de volgende dag weer terugbrengen. Daar moeten die mensen telkens twee uur voor rijden! Ik kan niet geloven dat ze dat doen. Hoewel het ook geen doen is als iedereen hier gaat wassen, want voor de 260 bewoners van dit gebouw is er één wasmachine, waar je ook nog eens per was drie euro voor moet betalen.”

‘NA HET WEEKEND KOMEN DE STUDENTEN WEER TERUG, MET SCHONE WAS EN EEN TAS VOL ETEN’

De blok

In het centrum van Leuven is het rustig. Jessica: “Dat het blok is en dat alle studenten dus binnen zitten te studeren, kun je op straat zien.” Alleen in de universiteitsbibliotheek, die gehuisvest is in een prachtig historisch gebouw, is het vreselijk druk. Studenten zitten er hutje mutje op elkaar.

Even verderop is de letterenfaculteit, een lelijke, betonnen kolos. Daarnaast ligt de ‘Fakbar’. Jessica: “De kroeg die bij de faculteit hoort. Elke faculteit heeft er één. Je kunt er goedkoop je studieboeken aanschaffen en ze verkopen bier voor een euro. Voor een speciaalbiertje betaal je anderhalve euro. Ik kom er normaalgesproken regelmatig, maar in de blok zijn alle fakbars dicht. Dan komt er toch geen mens.”

Studeren de Belgen dan zoveel serieuzer dan de Nederlanders? Volgens Jessica is er in elk geval sprake van een niveauverschil. “Er wordt hier heel veel parate kennis van je verwacht. Ik studeer geschiedenis. In Nederland concentreren geschiedenisstudenten zich op één bepaalde periode. De andere periodes worden slechts summier behandeld. Hier verwachten de profs dat ik álle periodes van binnen en van buiten ken.” Niet dat ze haar parate kennis moet laten zien tijdens college, alleen tijdens tentamens wordt die getoetst. Jessica: “Werkcollege kennen ze hier niet. We hebben alleen hoorcolleges. Sommige docenten doen wel pogingen om de hoorcolleges interactief te maken, maar dat lukt nooit. Op vragen van de docent wordt niet geantwoord en zelf doorvragen komt ook niet voor. Wat in het boek staat, dat leren ze en verder kijken doen ze niet.”

Nederland-Denemarken

Het is zaterdagmiddag. Over een uurtje wordt Nederland-Denemarken gespeeld. Jessica gaat voetbal kijken in café Ambiorix, aan de Oude Markt. Het is de stamkroeg van KSV Hollandia Lovaniensis, de Nederlandse studentenvereniging in Leuven. De gevel van het café is daarom oranje versierd en binnen heeft zich inmiddels een groep in het oranje uitgedoste Nederlanders verzameld.

We komen derdejaars geneeskundestudent Boudewijn Heggers (22) tegen. Hij is preses van Hollandia. Boudewijn ging in Leuven studeren nadat hij in Nederland was uitgeloot voor geneeskunde. Boudewijn: “Ik kende hier niemand en mijn Belgische studiegenoten bleken

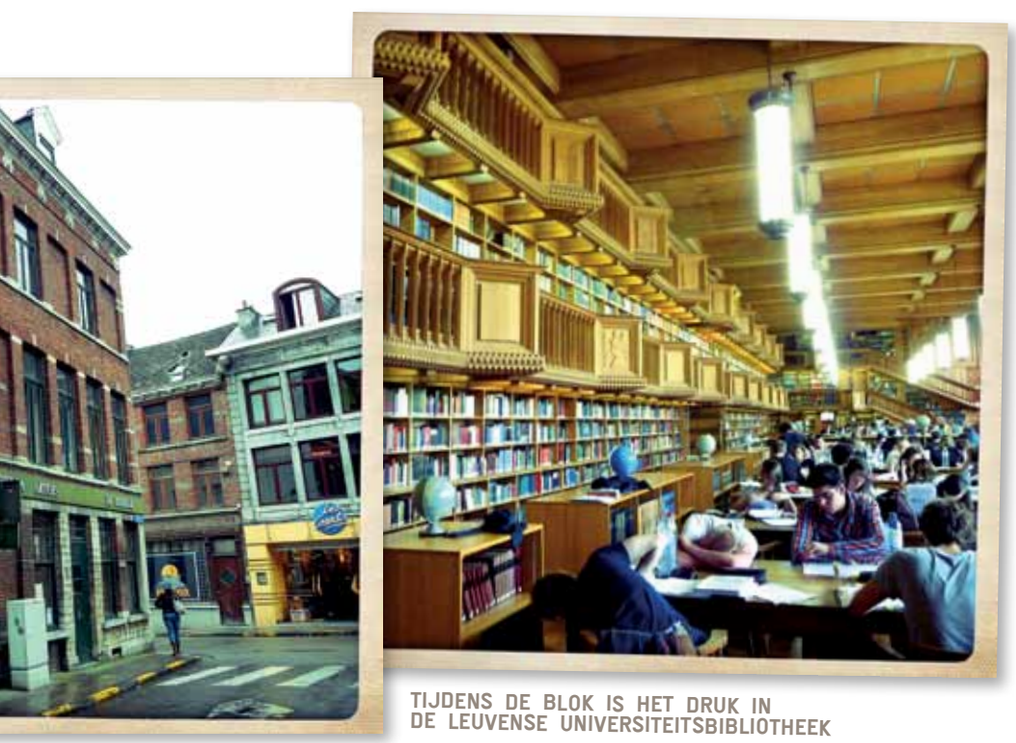

TIJDENS DE BLOK IS HET DRUK IN DE LEUVENSE UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

JESSICA OP HAAR KOT

DE LEDEN VAN HOLLANDIA KIJKEN NEDERLAND-DENEMARKEN IN CAFÉ AMBIORIX

nogal stug. Om in contact te komen met andere studenten ben ik een studentenvereniging gaan zoeken, maar voor de meeste verenigingen kwam ik niet in aanmerking: daar mag je alleen bij als je uit dezelfde streek komt als de andere leden. Dus ben ik bij Hollandia gegaan. We bestaan nu ruim 125 jaar en met onze dertig leden zijn we een van de grootste studentenverenigingen van Leuven."

Hollandia organiseert regelmatig activiteiten voor haar Nederlandse leden. Boudewijn: "Koninginnedag vierden we op de Nederlandse ambassade in Brussel en elk jaar maken we een reis naar het buitenland. We hebben natuurlijk ook de reguliere verenigingsfeesten, die wij thé dansant of TD noemen. En eens in de vier jaar is in Leuven de beiaardcantus. Terwijl een beiaard de cantusliederen speelt, zingen maar liefst 2500 studenten mee, vanaf lange tafels op het plein naast de universiteitsbibliotheek."

Joggingpak

Intussen druppelen er steeds meer Nederlanders binnen in de kroeg. Tussen alle oranje tijgerpakken, Nederlandse vlaggen en oranje cowboyhoeden steekt Boudewijn, gekleed in spijkerbroek en overhemd, sober af. Hij houdt niet zo van voetbal en heeft zich dus niet verkleed. Jessica: "Wat dat betreft is hij helemaal aangepast. De kleding van de Belgische studenten is een stuk soberder dan die van de Nederlanders. Ze gaan gewoon áltijd netjes gekleed. Denk maar niet dat je hier iemand in een joggingpak in de UB ziet zitten. De dames zien er altijd keurig uit, met een hakje of ballerina's aan de voeten. Een beetje saai." Boudewijn: "Die kledingstijl wordt in stand gehouden door het systeem. Aan Belgische universiteiten worden de meeste tentamens mondeling afgenomen. Bij zo'n mondeling wordt verwacht dat je keurig gekleed gaat. De mannen moeten in pak, de vrouwen worden geacht een rokje te dragen. Je netjes kleden wordt gezien als een vorm van respect voor je prof, want een mondeling wordt altijd afgenomen door een professor. En de tijd van een professor, die verspil je niet. Je moet ook goed voorbereid zijn, want anders wordt je keihard afgestraft. Ik wist tijdens een mondeling een keer één vraag niet. Ik werd zonder pardon naar huis gestuurd. De kans om de andere vragen nog te beantwoorden kreeg ik niet."

Nederland heeft afgetrapt en in de kroeg is de spanning om te snijden. Maar als Krohndelhi na 24 minuten de 0-1 maakt, slaat de opwinding om in frustratie. Boze supporters roepen om een wissel. "Van Persie eruit! Huntelaar er in!" Jessica: "De Belgen zullen het nooit hardop toegeven, maar ze vinden de Nederlanders arrogant en luidruchtig. Schreeuwerig zelfs. Tegenover het bedeesde stemgeluid van de meeste Belgen, steken de

BELGISCHE BOEKEN

Jos Joosten is hoogleraar Nederlandse Letterkunde

Joostens' tip: *De allerlaatste caracara ter wereld* (2012) van Peter Verhelst. "Een nieuw boek van een van de meesters van de Vlaamse letterkunde: ingenieus, sprookjesachtig, mysterieus en uitgekiend. Zoals vaak bij Verhelsts boeken, zoals *Tongkat* en *Memoires van een luipaard*, een boek waar je van houdt of dat je weggooit."

JESSICA OP DE GROTE MARKT

harde, schelle stemmen van de Nederlanders inderdaad schril af." Na het eindsignaal is er weinig van de schreeuwerigheid van de Nederlanders over. Binnen enkele minuten is de kroeg leeg. De studenten gaan naar huis: studeren.

Luie Hollanders

Boudewijn blijft nog even hangen. Zijn biertje is nog niet op. "Nederlandse studenten hebben hier de reputatie nogal lui te zijn," vertelt hij. "Zo is er voor geneeskunde en tandheelkunde een ontzettend moeilijk toelatingsexamen. Elk jaar haalt maar een kwart van alle studenten die zich aanmelden dat examen. De meeste Nederlandse studenten beginnen hier daarom met de studie biomedische wetenschappen, waarna ze na hun propedeuse overstappen naar geneeskunde. Ze hoeven dan geen toelatingsexamen te doen. De profs weten dat de Nederlanders daarom vaak deze route kiezen en daar doen ze soms wat schamper over. Als ze dan iets ingewikkelds uitleggen, zeggen ze dat de Nederlanders niet hoeven op te letten, omdat zij het wel weer te moeilijk zullen vinden."

Geen leuke houding, maar Boudewijn snapt zijn Belgische professoren wel. Boudewijn: "Er komen elk jaar zo'n honderdvijftig Nederlandse studenten in België studeren, maar daarvan haakt ook steeds ongeveer tweederde weer af. Ze hebben de Nederlanders dus niet erg hoog zitten." Het probleem van de meeste Nederlandse studenten is dat ze gewend zijn anders met de leerstof om te gaan. Boudewijn: "Wij zeggen altijd: In Nederland moet je het kunnen, in België moet je het kennen. Ik heb niet het idee dat de Nederlandse geneeskundeopleidingen beter zijn dan de Belgische. De studie duurt hier een jaar langer dan in Nederland en de tentamens zijn écht moeilijker. Het universitaire ziekenhuis van Leuven is het beste van Europa. We krijgen college van afdelingshoofden, die behoren tot de Europese top op hun vakgebied. Dat zij die tijd voor ons vrijmaken is heel bijzonder. Ze dwingen heel veel respect af bij hun studenten. Wij gaan in college dus ook niet in discussie. Als de prof iets zegt, dan is dat gewoon zo."

Jessica houdt het voor gezien. Ze heeft gisteren haar eerste Belgische tentamen gemaakt en dat was flink wennen. Jessica: "Ik moest vier essays schrijven, allemaal over een andere periode uit de geschiedenis. In die essays moest ik álles schrijven wat ik over de betreffende periode wist. En dan is het aan de prof om te bepalen of dat genoeg is. Of ik het tentamen gehaald heb? Ik denk het wel." Nu weer naar huis om de volgende tentamens te leren. Jessica: "Het niveau ligt nog een stukje hoger dan ik dacht.
Ik ga dus nog maar eens een paar uur extra met m'n neus de boeken in." *

Zij vinden ons gierig

"In het begin moest ik er vreselijk aan wennen dat je het leven hier zo moet plannen. Om kwart voor zes moet je bij de slager zijn geweest en als je op zondag opeens bezoek ontvangt, kun je niet even een doos gebakjes halen. **Sowieso loop je op zondag nergens even binnen: hier kondig je je aan.** Ik heb me het meest verbaasd over de koekjestrommel bij de koffie. Dan mag je er een koekje uit halen en als je je hand niet snel genoeg terugtrekt, krijg je het deksel op je vingers. In België staan schaaltjes klaar met wat lekkers. **Die plunder je niet, daar geniet je van.**
Dat weinig gulle karakter zie je terug in de contacten. Je geeft niet zomaar iets. Er zit een strategie achter. In België kun je meer op elkaar rekenen, mensen gaan niet berekend met hun contacten om. **De Nederlanders zijn weinig genereus.**
Bij mijn afscheidstentoonstelling in het Valkhof kreeg ik te maken met zeven instanties. Dan ontmoet je al die mensen niet als mens, maar als functionaris bij wie je iets geregeld moet krijgen. Dat lukt uiteindelijk wel, maar het is zo formeel. In België ontmoet je mensen die iets voor je doen omdat ze gedreven zijn. Enthousiast voor je plannen. Maar ik ben er al lang weg. Misschien verbeeld ik me dit verschil wel. België is voor mij een mythisch land geworden." / PvdB

Daan van Speybroeck is kunstcoördinator van het UMC St Radboud en de universiteit. Zijn afscheidstentoonstelling in het Valkhof loopt tot 22 juli.

VOX REIZEN BELGIË

Zo dichtbij en niet eens in de top 5. België is als vakantieland niet erg populair bij de Nederlanders. Ten onrechte, want er valt veel te genieten bij onze buren. Acht Belgische Radboudianen geven vakantietips.

Lutgarde Buydens
hoogleraar Analytische Chemie en vicedecaan onderwijs van de bètafaculteit
TIP: GERAARDSBERGEN

"Het beruchtste stukje van de Ronde van Vlaanderen is 'De muur van Geraardsbergen', een steile en hobbelige helling. Maar er is meer. In de eerste maandag van maart is het Krakelingenfeest en de Tonnekensbrand, om de overgang van winter naar lente te vieren. In deze optocht van Keltische oorsprong, lopen druïden mee, die aan het einde van de optocht een beker wijn drinken met levende visjes erin en krakelingen werpen naar de bevolking. De tocht staat op de immateriële werelderfgoedlijst van Unesco. En op de Grote Markt in het dorp staat het oudste 'manneken pis' van België, ouder dan zijn Brusselse collega."

Jaleesa Bresseleers
vijfdejaars moleculaire levenswetenschappen
TIP: KROEGEN VAN ANTWERPEN

"Behalve shoppen en van alles en nog wat bezoeken, wil ik Antwerpen aanbevelen om zijn talloze kleine cafeetjes. Het mooiste café, vroeger mijn stamkroeg, is Paters Vaetje, vlak naast de kathedraal, waar ze meer dan honderd soorten Belgische bieren schenken. Het Pakhuis op de Vlaamse Kaai is leuk om te lunchen en te eten, onder de taveerne hebben ze een eigen brouwerij waar ze Bangelijke maken, een heerlijk biertje. Toen ik zelf nog scholier was, ging ik graag naar het Muntplein, een soort hangplek voor jongeren. Hier vind je overal graffiti en kunnen straatartiesten zich uitleven."

Inigo Bocken
universitair docent Theorie van religie, ethiek en cultuur
TIP: LIER

"In Nederland wordt Vlaanderen vaak gezien als gezellig, ouderwets katholiek en Bourgondisch. Wie daarvan houdt, moet eens naar Lier gaan. Dit niet al te grote stadje is één en al Vlaamse idylle, zoals de schrijver Felix Timmermans zou zeggen. Als je door de stad loopt, is het alsof de tijd heeft stilgestaan; er stroomt ook nog zo'n enig klein riviertje door het centrum. Echte bezienswaardigheden heeft Lier niet, of het moet de Zimmertoren zijn. Lier moet je bezoeken om zijn typische Vlaamse ambiance."

Stefaan Bergé
hoogleraar Orale en Maxillo-faciale chirurgie
TIP: DE ANTIEKMARKT VAN TONGEREN

"Ik wilde eigenlijk Antwerpen kiezen, omdat dat de mooiste stad van de wereld is. Maar aangezien Antwerpen al zo'n beetje is overgenomen door Hollanders, ga ik toch voor Tongeren. Iedere zondag wordt het centrum omgetoverd tot de grootste antiekmarkt van de Benelux. Je vindt er echt van alles: van muziekinstrumenten tot meubels, van badkamers tot speelgoed en natuurlijk de gebruikelijke rommel. Het publiek bestaat uit Duitsers, Belgen, Luxemburgers en Nederlanders en dat komt de sfeer ten goede. En natuurlijk zijn er ook genoeg vette Vlaamse fritten te krijgen."

Franc Schuerewegen
hoogleraar Romaanse letterkunde en cultuur
TIP: SAINTE-CATHERINE IN BRUSSEL

"De meeste Nederlanders gaan liever naar Antwerpen, omdat Brussel voor tachtig, negentig procent Franstalig is. Dat is jammer, Brussel is minstens zo mooi. Sainte-Catherine is de leukste buurt van Brussel, met een kanaal, middeleeuwse huizen en leuke restaurants. Een stukje Brugge midden in Brussel. En de Nederlander die vanwege het Frans Brussel vermijdt, kan terecht in de buurt rondom de Rue Dansaert, een Vlaamse enclave in Brussel."

Daan van Speybroeck
kunstcoördinator
TIP: GENT

"In de schaduw van de burcht vind je Patershol, een wijk die in de tijd dat ik nog vlakbij Gent woonde, vervallen was, maar inmiddels helemaal is opgeknapt. Wandel door de wijk en je raakt ondergedompeld in de sfeer van de stad. Er is ook een cultuurcentrum, dat op een heel mooie manier is gerestaureerd en is opgenomen in de sfeer van de wijk. De streek beneden Gent, langs het riviertje de Leie, is een van de mooiste stukjes België die ik ken. Deurle is ook een fraai stadje, met een bezienswaardig museum voor hedendaagse kunst. Natuur en cultuur zijn hier op een mooie manier met elkaar verweven."

Frank Vandenbussche
hoogleraar Verloskunde
TIP: KUST TUSSEN NIEUWPOORT EN KOKSIJDE

"Met heimwee denk ik terug aan het stukje strand tussen Nieuwpoort en Koksijde. Dat is nog onbedorven, zoals de Nederlandse kust dat ook is. De zee trekt zich daar wat verder terug, zodat er veel strand overblijft. Voor een groot deel is de Belgische kust ontsierd door gebouwen van acht hoog. Mooi uitzicht als je er binnen bent, maar voor de voorbijganger is het niks. Dat lot is de kust bezuiden Nieuwpoort een beetje bespaard gebleven."

Klaar Vernaillen
studieadviseur bij Nederlandse en Duitse taal en cultuur
TIP: DE WESTHOEK

"De Westhoek is een stukje België dat door de Nederlanders nog niet is ontdekt. Het ligt een eindje van de kust, tegen de Franse grens. De regio staat bekend om de vele overblijfselen van de Eerste Wereldoorlog. Ik wil speciaal Ieper aanbevelen. Dit stadje is in de Eerste Wereldoorlog totaal verwoest, maar het historische centrum is daarna opnieuw opgebouwd. Nu is Ieper het middelpunt van de herinneringen aan de Eerste Wereldoorlog. Elke avond om 20.00 uur wordt onder de Menenpoort de Last Post gespeeld. Prachtig! En als je toch in de Westhoek bent, rijd dan even langs Westvleteren, waar het beste bier ter wereld wordt gebrouwen."

Zie ook pagina 34 en verder.

‘IK BEN EEN

STIJLBREUK'

Conny Aerts (46), bijzonder hoogleraar Asteroseismologie aan de Radboud Universiteit, ontving op 13 juni de Francqui Prijs, ook wel de Nobelprijs van België genoemd. En vorig jaar scoorde ze vier toppublicaties, in *Nature* en *Science*. *Vox* zocht Aerts op in haar ouderwetse betonnen flat aan de Universiteit van Leuven. "De directeur van de lagere school is mijn ouders gaan vertellen dat ze me niet naar de huishoudschool moesten sturen. Dat ik hier zit heb ik dus aan hem te danken."

Tekst: Martine Zuidweg
Foto: Rob Stevens

U bent recht door zee en een doorzetter, zeggen uw Nijmeegse collega's.
"Klopt, zonder die eigenschappen ben ik nergens. De sterrenkunde is heel competitief. Je moet strategisch kunnen denken, altijd sneller zijn dan een andere groep. Kepler en CoRoT, de twee nieuwe satelliettelescopen, hebben voor een revolutie in data gezorgd. Ze zijn honderd keer nauwkeuriger dan de telescopen die vanaf de aarde meten. De data van die telescopen komen in een consortium terecht, alle aangesloten onderzoeksgroepen kunnen over de gegevens beschikken. Je moet dus zo snel mogelijk iets veelbelovends uit die data zien te halen. Ons voordeel is dat we al vijftien jaar werken aan dit onderzoek. Toen CoRoT als eerste in 2006 werd gelanceerd, wisten wij precies waar we naar op zoek moesten. We wisten exact welke informatie we moesten hebben van welke sterren en welke analysemethodes we gingen gebruiken."

Heeft u aan die karaktereigenschappen ook de Francqui Prijs te danken?
"Ja, maar ook aan de multidisciplinariteit van mijn team. Ik hoef geen kopieën van mezelf te hebben. Ik heb wiskundigen in mijn team, ingenieurs, fysici, informatici. Daardoor kan ik alle aspecten die van belang zijn voor dit onderzoek goed ontwikkelen. Ingenieurs die zich focussen op het verbeteren van de meetinstrumenten zijn misschien niet degenen die de Science en Nature-papers leiden, maar ik heb ze wèl nodig voor mijn Science- en Naturepublicaties."

U onderzoekt het binnenste van sterren aan de hand van trillingen aan het oppervlak. Iets waar de meeste sterrenkundigen niet eens aan waren begonnen.
"In het verleden hadden sterrenkundigen ook al wel het idee dat trillingen aan het steroppervlak iets zeiden over het binnenste van sterren, bijvoorbeeld over het vermengen van de stergassen, maar ze hadden geen kwantitatieve gegevens. Die hebben wij nu wel. Je kunt die trillingen zichtbaar maken doordat ze een hele minuscule invloed hebben op de helderheid van een ster, met nadruk op minuscuul. Daarom zijn zulke nauwkeurige instrumenten ook zo belangrijk voor ons. We hebben een goede manier gevonden om die trillingen in kaart te brengen."

Wat moeten we eigenlijk met al die kennis over het binnenste van sterren?
"We weten zo goed als zeker dat in het vroege heelal alleen waterstof, helium en een beetje lithium voorkwam. Alle andere elementen, zoals zuurstof, koolstof en ijzer zijn pas later gemaakt, in de kern van sterren. Sommige van die stoffen zijn bij de sterdood in de ruimte

BELGISCHE BOEKEN

Jos Muyres is universitair docent aan de opleiding Nederlandse taal en cultuur. Hij geeft colleges over Vlaamse letterkunde.

Muyres' tip: *Sprakeloos* (2009) van Tom Lanoye. "Niet een roman over de moeder van de schrijver die haar taal verliest, zoals door bijna iedereen is beweerd, maar een roman over dé taal die in de tweede helft van de twintigste eeuw haar greep op de werkelijkheid verliest."

NIEUWS UIT DE OR EN DE USR
www.radboudnet.nl/medezeggenschap
www.numedezeggenschap.nl

PUNT!

NIEUWS

Algemene gang van zaken

Tweemaal per jaar bespreekt de GV met het college de algemene gang van zaken aan onze universiteit. In januari gebeurt dat aan de hand van de begroting, eind juni aan de hand van het jaarverslag en de jaarrekening. Het jaarverslag heeft een sterk PR-karakter: het is vooral een goednieuwsverhaal. Het gaat natuurlijk ook best goed met onze universiteit. Financieel zijn de zaken op orde, we vallen vrijwel maandelijks in de prijzen en de Radboud Universiteit doet het goed op de ranglijsten.
Dat laat onverlet dat sommige cijfers vragen oproepen en dat het glossy-jaarverslag het zicht ontneemt op zaken die verbeterd kunnen worden. Zo neemt (relatief gezien) de ondersteuning voor wetenschappelijk personeel af. Zitten er grenzen aan deze ontwikkeling? Een andere (financiële) kloof die steeds groter lijkt te worden is die tussen de alfa- en gammawetenschappen enerzijds en de bèta- en medische wetenschappen anderzijds.
En verbeterpunten? Wat internationalisering betreft is de Radboud Universiteit op zijn best een middenmoter. Bij de digitalisering van diensten zijn nog vele slagen te maken. En heel basaal: de prijzen van de catering dreigen de pan uit te rijzen; een direct gevolg van de bezuinigingen die het college heeft doorgevoerd. Kortom, voldoende aanleiding voor discussie.

Notitie Topsport

De Radboud Universiteit zorgt voor goede faciliteiten voor topsporttalenten. Maar er is ook behoefte aan beleid voor aanstormend talent. Bij populaire studentensporten zoals wedstrijdroeien, schermen en lacrosse, kunnen talentvolle studenten in relatief korte tijd de nationale top bereiken. Door de afwezigheid van een beleidskader worstelt deze groep met de tijdsindeling. Meer flexibiliteit (bijvoorbeeld vrijstellingen van werkcolleges of een ander tijdstip voor tentamens) is volgens de Universitaire Studentenraad (USR) mogelijk. De USR taskforce Topsport pleit in een notitie voor zo'n beleidsverbetering. Deze notitie wordt de komende vergadercyclus met het college van bestuur besproken.

Richtlijnen Osiris

In mei lag eindelijk de notitie 'Richtlijnen voor de omgang met persoonlijke notities over studenten in Osiris' ter bespreking bij de Ondernemingsraad (OR) en de USR. Wij hebben herhaaldelijk om deze notitie verzocht, maar helaas heeft het lange wachten erop de kwaliteit ervan niet verbeterd. De OR en USR hebben zware kritiek geuit op de richtlijnen die uiteindelijk voorlagen. Daarop besloot (inmiddels oud-) collegevoorzitter De Wijkerslooth het stuk in te trekken. Leden van OR en USR adviseren nu over een nieuwe richtlijn, die hopelijk wel aan onze wensen voldoet.

INTERVIEW

Elke maand stellen een OR- en USR-lid zich voor

Rob (l) en Niek

Foto: Robert Arpots

NIEK JANSSEN ONDERZOEKSMASTERSTUDENT LETTERKUNDE EN LITERATUURWETENSCHAP / KOEPEL SOFV

Wie is je vader, wie is je moeder? "Mijn vader, Jan, en mijn moeder, Marjo, zijn de liefste ouders die ik me maar kan wensen. Hun wortels – wat werk betreft – liggen in het maatschappelijk werk en de verpleegkunde. Ik hoop dat ik iets van die betrokkenheid en zorgzaamheid heb meegekregen."
Waarom ben je in de USR gegaan? "Omdat ik geloof dat studieverenigingen een essentieel bindend element op de campus vormen en ik hun belangen in de GV (gezamenlijke vergadering, red.) wilde vertegenwoordigen."
Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren? "De brede academische vorming: cultuur op de campus, betrokkenheid van studenten en medewerkers bij de universiteit en de maatschappij."
Wat is je grootste ergernis op deze universiteit? "De manier waarop veel studenten in vier jaar tijd hun studie er doorheen proberen te jassen en niet verder kijken. Dat heeft met overheidsmaatregelen te maken, maar is ook tekenend voor de smalle opvatting van academische vorming die veel studenten hebben. Je buiten de opleiding ontwikkelen is een verantwoordelijkheid die je als academicus tegenover de samenleving hebt."
Wanneer ga je tevreden slapen? "Ik ben niet snel tevreden."
Hoe kijk jij terug op het afgelopen USR-jaar? "Ik ben trots op wat de USR als team gepresteerd heeft. Hoogtepunt was voor mij 'Wat Zijn de Plannen', waarmee we voor heel veel studenten duidelijk hebben gemaakt welke maatregelen er nu vanuit universiteit en overheid op hen af komen."

ROB LENDERS UNIVERSITAIR DOCENT MILIEUKUNDE / ABVA/KABO

Wie is je vader, wie is je moeder?
"Mijn vader, Willem, en mijn moeder, Annie, zijn allebei al overleden. Mijn vader in 1995, mijn moeder is hem vorig jaar gevolgd. Willem was rechercheur bij de rijkspolitie, mijn moeder was 'gewoon' huisvrouw."
Waarom ben je in de OR gegaan? "Omdat ik geloof in het belang van de stem van de medewerker en de student voor het functioneren van de universitaire gemeenschap. Niet alleen voor die medewerker en student zelf, maar ook voor de 'onderneming' universiteit."
Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren?
"In de leefbaarheid op de campus. Ik hecht sterk aan een groene en duurzame campus waar de gebruikers zich veilig en geborgen voelen en waar kunst, cultuur en wetenschap genoten worden. Werken en studeren staan voorop, maar de campus kan zo veel meer zijn voor medewerkers en studenten: een ontmoetingsplaats voor nieuwsgierige en creatieve geesten."
Wat is je grootste zorg voor de toekomst van de universiteit? "Toenemende administratieve belasting en afrekenlijstjes waardoor de werkdruk toeneemt en de inhoud in de verdrukking raakt. En ook de eenzijdige benadering van universitaire 'producten' die vooral maatschappelijk toepasbaar moeten zijn. Voor 'de Academie' is steeds minder ruimte."
Wat vind jij van het jaarverslag van de Radboud Universiteit? "Ongelooflijk saai en zelfs als PR-instrument mislukt."

‘SOMS MOET JE MET JE VUIST OP TAFEL’: IK WIL DIT METEN EN DAAR HEB IK DIE STERREN VOOR NODIG’

terecht gekomen. Alle koolstof in ons lichaam is afkomstig uit de sterren, dus we mogen ze wel dankbaar zijn. Maar hoe die stoffen zijn ontstaan, hoe ze in de ruimte terecht zijn gekomen en hoe daar weer andere sterren uit zijn ontstaan, daar weten we nog te weinig van. Met ons onderzoek hopen we daar achter te komen.”

U gebruikt ingewikkelde wiskunde om seismologische gegevens om te zetten in kennis over het binnenste van sterren. Bent u altijd al een whizzkid geweest?
“Ja, sommetjes maken vond ik als jong meisje al heel tof. Als ik moest wachten op het eten ging ik sommetjes maken. Dat deed mijn dochter trouwens ook. Op de middelbare school hoorde ik over een andere school waar je meer uren wiskunde kreeg. Ik ben toen overgestapt. Die anderhalf uur extra reistijd had ik er graag voor over. Ik heb het geluk gehad dat ik heel goede wiskundedocenten heb gehad, allemaal dames overigens. Ik kom uit een arbeidersmilieu en heb van huis uit geen sturing gehad. Tot op de dag van vandaag hebben mijn ouders geen idee waar ik me mee bezig houd. Ik ben de enige in mijn familie die een universitair diploma heeft. Ik ben in feite een stijlbreuk. De directeur van mijn lagere school is mijn ouders gaan vertellen dat ze me niet naar de huishoudschool moesten sturen. Dat ik hier zit heb ik dus aan hem te danken.”

Maakte die tegenwind van thuis u extra vastberaden?
“Ik denk het wel. Wat ook heeft geholpen is dat ik de lagere school op een jongensschool heb gezeten, de meisjesschool was te ver. Er waren maar twee meisjes op die school. Daar heb ik leren vechten. Letterlijk. Die vechtersmentaliteit komt nu ook van pas in de commissies waar beslist wordt over telescooptijd. Soms moet je daarbij met je vuist op tafel: ‘Ik wil dit meten en daar heb ik die sterren voor nodig’. Vooral bij de CoRoT-commissie is dat cruciaal omdat die telescoop om de paar maanden van blikveld verandert.”

U bent de eerste vrouw in de exacte wetenschappen die de Francqui Prijs ontvangt. Is dat belangrijk?
“Ik vind het heel belangrijk. Het is nu eenmaal zo dat meisjes nog altijd op een heel stereotype manier hun keuze maken na de middelbare school. Er wordt hen niet gezegd dat ze ook harde wetenschappen kunnen gaan studeren. Hooguit geneeskunde. En er zijn te weinig rolmodellen in de bètawetenschap. Als je om je heen kijkt in de sterrenkunde zie je nauwelijks vrouwen. Het is ronduit onprettig om altijd als enige vrouw in al die commissies te zitten. Het is vermoeiend om de andere commissieleden er steeds op te moeten wijzen dat ze bij sommige onderzoeksaanvragen ook rekening moeten houden met een periode van zwangerschap en dat buitenlandervaring niet het allerbelangrijkste is.”

Wat gaat uw dochter studeren?
“Psychologie. Ze is nu 17 jaar en heeft zeker aanleg voor exacte wetenschappen maar ze wil al heel lang psychologie studeren. Ze is daar erg vastberaden over. Net zoals ik al heel jong wist dat ik sterrenkunde wilde doen. Ik ga haar geen strobreed in de weg leggen.” *

NAAM: CONNY AERTS
GEBOREN: 26 JANUARI 1966
FUNCTIE: HOOGLERAAR STERRENKUNDE AAN DE KU LEUVEN EN BIJZONDER HOOGLERAAR ASTEROSEISMOLOGIE AAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT.

Conny Aerts groeide op in Brasschaat, in de Belgische provincie Antwerpen. Ze studeerde wiskunde aan de Universiteit Antwerpen. Ze promoveerde in de sterrenkunde aan de Katholieke Universiteit Leuven in 1993. Vijf jaar geleden werd ze hoogleraar aan die universiteit. Sinds 2004 is Aerts bijzonder hoogleraar aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. De meeste sterrenkundigen zitten óf in het zuiver theoretische óf in het observerende kamp, Aerts slaat met haar onderzoek een brug tussen beide. In 2008 kreeg ze een ERC Advanced Grant toegekend van 2,5 miljoen euro. Op 13 juni ontving ze de Francqui Prijs (250.000 euro), ook wel de Belgische Nobelprijs genoemd, in aanwezigheid van koning Albert.

EL CAMINO

Tekst: Sebastiaan Andeweg / **Foto:** Jacques Bazen

We rijden. Voor ons ligt asfalt, achter ons ligt asfalt en daartussen zitten Owen en ik in een oude auto met lege bierblikjes en ander afval. We halen een vrachtwagen in. Owen neuriet mee met de muziek en haalt soms uit met zijn stem. Ik kijk naar de paaltjes langs de weg, naar de bomen en naar de dingen die mensen hebben achtergelaten. Het zuiden is nog ver weg.

Ik heb Owen een paar weken geleden ontmoet op een feestje van een collega. Het was zo'n feestje waarbij halverwege de avond ouzo geschonken werd. Niet voor de smaak, maar omdat het het sterkste in huis is, overgebleven van een vakantie van een bekende die ook niet wist wat hij ermee aan moest. Owen stond half op het balkon, half in de woonkamer, te roken. We raakten aan de praat over de dingen die ertoe deden, zoals het leven buiten deze verdomde stad. Ik geloof dat we toen het plan al hadden.

Langs de weg ligt een dood konijn. Shell-stations markeren onze weg naar het zuiden. Ik kan de brandstofmeter niet zien vanaf hier, maar Owen blijft nog steeds doorrijden. Op de snelheidsmeter hoef ik niet te kijken. Ik voel dat we net iets te hard gaan.

Na die avond heb ik Owen een tijd niet gezien, tot ik hem tegenkwam in de supermarkt. We raakten weer aan de praat, maar serieuzer nu. Hij zei dat hij vlakbij woonde. We namen blikjes bier mee en liepen naar zijn huis.

Sebastiaan Andeweg (1989) studeert Nederlandse taal en cultuur in Nijmegen en is redacteur van literair tijdschrift *Op Ruwe Planken*. Daarnaast schrijft hij. Hij droeg zijn verhalen onder andere voor op het Wintertuinfestival, het Nijmeegs Boekenfeest en het Geen Daden Maar Woorden-festival in Rotterdam. Hij won prijzen bij WriteNow. Met het niet eerder gepubliceerde verhaal *El Camino* werd hij dit jaar tweede bij de AVRO Opium Verhalenwedstrijd. De jury – bestaande uit Nelleke Noordervliet, Arthur Japin en Aaf Brandt Corstius – stelde een shortlist van tien verhalen samen uit ruim 2100 uitzendingen.

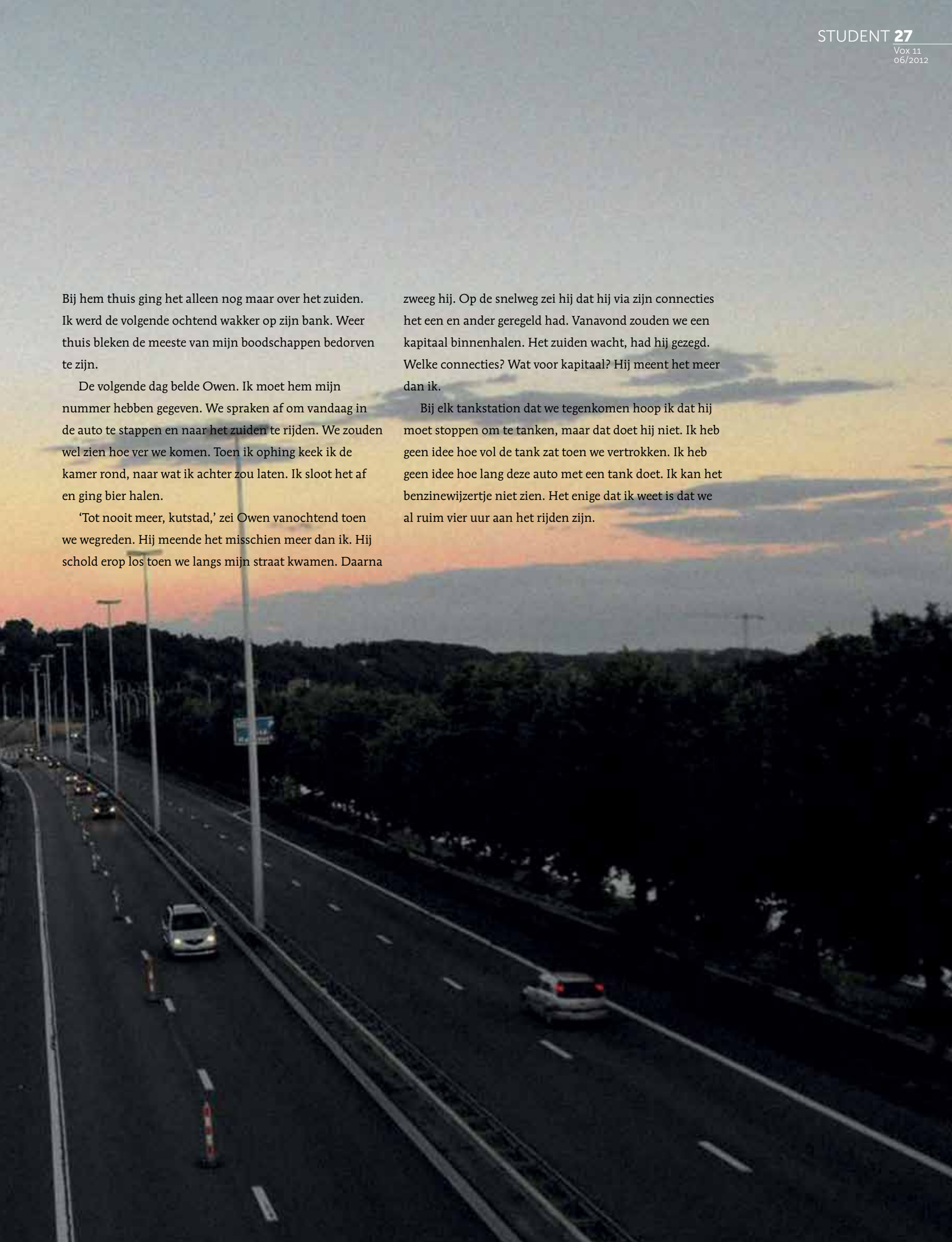

Bij hem thuis ging het alleen nog maar over het zuiden. Ik werd de volgende ochtend wakker op zijn bank. Weer thuis bleken de meeste van mijn boodschappen bedorven te zijn.

De volgende dag belde Owen. Ik moet hem mijn nummer hebben gegeven. We spraken af om vandaag in de auto te stappen en naar het zuiden te rijden. We zouden wel zien hoe ver we komen. Toen ik ophing keek ik de kamer rond, naar wat ik achter zou laten. Ik sloot het af en ging bier halen.

'Tot nooit meer, kutstad,' zei Owen vanochtend toen we wegreden. Hij meende het misschien meer dan ik. Hij schold erop los toen we langs mijn straat kwamen. Daarna zweeg hij. Op de snelweg zei hij dat hij via zijn connecties het een en ander geregeld had. Vanavond zouden we een kapitaal binnenhalen. Het zuiden wacht, had hij gezegd. Welke connecties? Wat voor kapitaal? Hij meent het meer dan ik.

Bij elk tankstation dat we tegenkomen hoop ik dat hij moet stoppen om te tanken, maar dat doet hij niet. Ik heb geen idee hoe vol de tank zat toen we vertrokken. Ik heb geen idee hoe lang deze auto met een tank doet. Ik kan het benzinewijzertje niet zien. Het enige dat ik weet is dat we al ruim vier uur aan het rijden zijn.

HET ONDERZOEK

Hoe anders zijn de buren?

Waarom ogen de Belgische straten zo rommelig? Hoezo zijn wij Nederlanders onbeleefd? En waarom doen de Belgen nóg langer over hun regeringsformaties. Drie Nijmeegse wetenschappers, twee Belgen en een Nederlander, over de verschillen tussen de twee buurlanden.

Tekst: Martine Zuidweg / **Illustratie:** Studio Lakmoes

Geen Vinex in Vlaanderen

Het Belgische straatbeeld oogt rommelig voor een Nederlander. De Belg schrikt op zijn beurt van zoveel saaie Vinexwijken. Belgen en Nederlanders hebben een heel ander cultuurlandschap, omdat de twee volken een andere geschiedenis hebben, zegt Pieter Leroy, hoogleraar Milieu en Beleid.

Toen de in België geboren Pieter Leroy hoogleraar werd in Nijmegen en zijn familie voor het eerst zijn nieuwe huis in het beste deel van de Weezenhof bezocht, ontving hij meewarige blikken. ‘Maar Pieter, nou ben je hoogleraar en dan woon je in een sociale woonwijk!’ Leroy lacht als hij eraan terug denkt. “Dan moest ik uitleggen dat dat huis helemaal geen sociale woningbouw was en dat ik er elke maand een hoop geld voor moest neertellen.”

In Vlaanderen heb je geen Vinex-wijken. De enige grootschalige woningbouwprojecten zijn die voor de – overigens schaarse – sociale woningbouw. Dat zijn in België meteen ook de enige wijken waarin de huizen op elkaar lijken. Met de andere woningen bemoeit de rijksoverheid zich nauwelijks. Lokale overheden stellen bouwgrond ter beschikking en de Belg bouwt naar eigen goeddunken een thuis. “Vandaar dat in Vlaanderen het platteland vrijwel geheel door bebouwing is versnipperd”, zegt Leroy.

Dan Nederland. Woningbouw is in Nederland al sinds de Tweede Wereldoorlog een aangelegenheid van de rijksoverheid. Vandaar de grootschalige nieuwbouwprojecten en opvallend eentonige woonwijken. Maar ook de rest van het cultuurlandschap is in Nederland van een keurigheid waar de Belg van opkijkt. “Nette, met gevoel voor ordelijkheid en schoonheid gerestaureerde huisjes, gemillimeterde parkeerplaatsjes in twee kleuren baksteen”, schrijft Leroy in een artikel over de verschillen in *Ons Erfdeel*. Dan oogt België met zijn slordig bijgewerkte huizen en ‘oneffen grindplekken waar de auto wordt neergezet’ ronduit rommelig, weet Leroy. Wie de trein naar Antwerpen neemt, ziet het meteen: onduidelijke bewegwijzering op de perrons en veel achterstallig onderhoud. Op de autoweg is de cultuurschok niet minder. “Scherp afgelijnde witte strepen langs de wegrand verdwijnen meteen na het passeren van de Belgische staatsgrens in het niets.”

Hoe Belgisch ben jij?

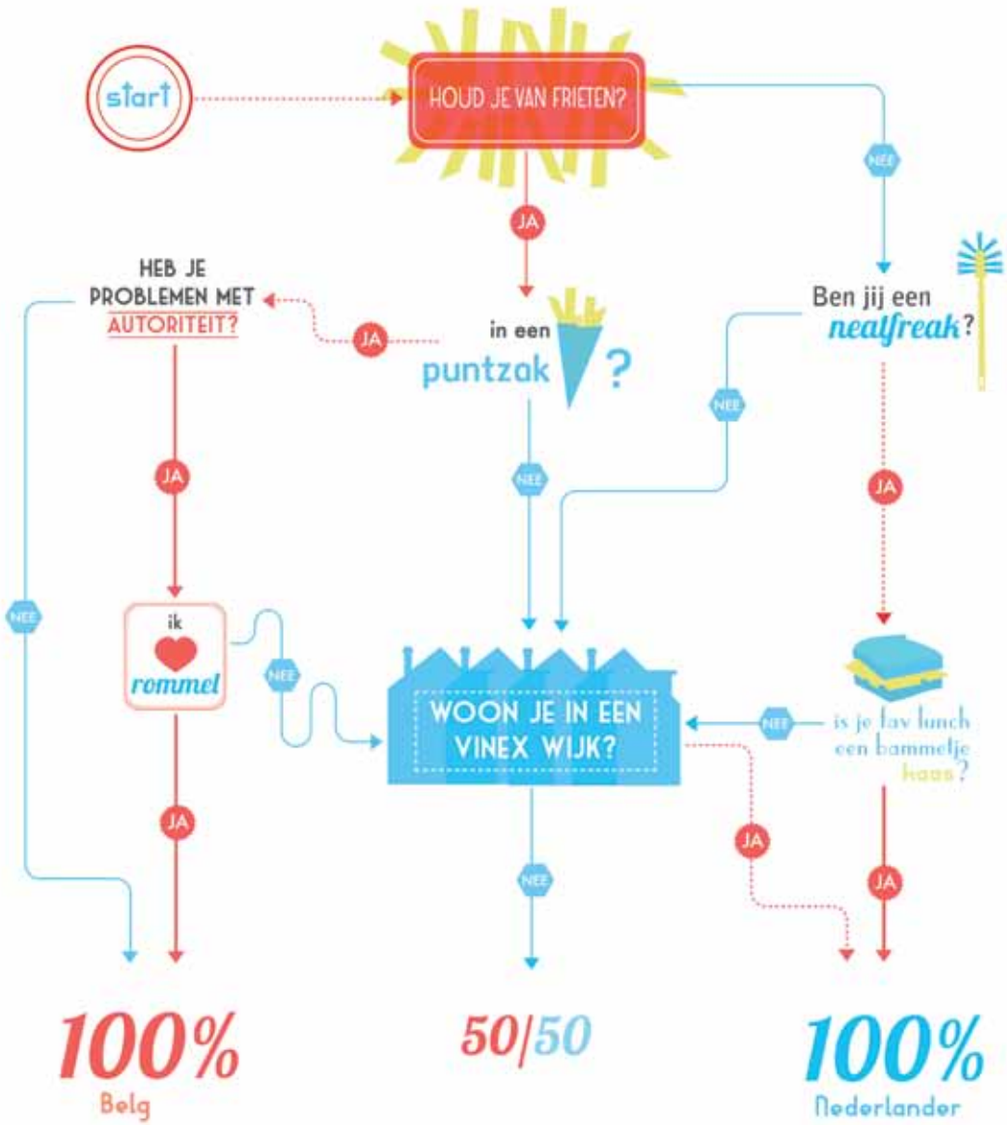

Rode Duivels en oranje vlaggen

In politiek opzicht lijkt België veel op Nederland. Belgen en Nederlanders hebben opvallend veel politieke partijen en instabiele regeringen. Maar als de Rode Duivels spelen op een EK of WK zie je in België bar weinig rood op straat. En dat maakt het verschil, zegt politicoloog Kristof Jacobs.

De overeenkomsten tussen België en Nederland als het gaat om hun politieke bestel liggen voor het oprapen, zegt politicoloog Kristof Jacobs. Zo zijn het allebei landen van minderheden: van een hele rits politieke partijen die tijdens coalities praten als Brugman om een regering te vormen. “België en Nederland zijn koplopers in Europa als het gaat om het aantal partijen. Ik moest laatst een artikel *reviewen* van een Amerikaan die stelde dat er sprake is van een kleine politieke partij als die partij minder dan 20 procent van de stemmen krijgt. Ik heb ‘m uitgelegd dat je in Nederland maar één partij hebt die bij de laatste verkiezingen dat percentage stemmen haalde: de VVD.”

Onderhandelen

Het vormen van een regering kost niet alleen pijn en moeite met zoveel partijen, maar ook het regeren zelf. Het maakt dat de Belgische en Nederlandse regeringen nogal eens vallen. “Dat is niet zo vreemd. Probeer maar eens een huishouden te vormen als er geen twee partners zijn maar vijf.” In beide landen zijn de radicale partijen in opkomst en beide regeringen staan voor dezelfde grote uitdagingen: de vergrijzing en de pensioenproblematiek, die op dezelfde oude manier worden opgelost; in langdurig overleg met de vakbonden. Maar, de Belgen deden wel erg lang over de laatste formatie en daar zit ‘m meteen het grote verschil met Nederland. De Belgen hebben ook politieke partijen die helemaal geen centrale regering willen. Zie daar maar eens mee te onderhandelen.

Vlaggetjes

Geert Wilders heeft dan misschien een hekel aan alles wat naar Europa riekt, maar hij is niet anti-Nederlands. De Nieuwe Vlaamse Alliantie is wel anti-Belgisch. Jacobs: “Jullie Nederlanders hebben één gedeelde identiteit. Dat zie je

Dijken en polders

Het is geen kwestie van geld, zegt Leroy. De gemiddelde Vlaming is even rijk, zo niet rijker, dan de gemiddelde Nederlander. Het heeft vooral te maken met een andere cultuurgeschiedenis, stelt hij. Nederlanders hebben altijd heel veel gedaan om het publieke domein naar hun hand te zetten. “Het Nederlandse landschap is gevormd uit de eeuwenlange strijd om een grote aangeslibde vlakte stukje bij beetje op de zee te veroveren en van zee- en rivieroverstromingen te vrijwaren.” Die strijd heeft een indrukwekkend stelsel van kanalen en wateringen, van dijken en polders opgeleverd, constateert Leroy. “Tegelijkertijd was het land diep doordrongen van het belang van het goede onderhoud ervan: waterafvoer en bedijking waren letterlijk van levensbelang.” Leroy suggereert dat Nederlanders hun strijd tegen het water hebben voortgezet op het land. Het is nu eenmaal des Nederlander om de ruimte naar zijn hand te zetten. “Die indringende cultuurgeschiedenis kan niet anders dan van grote invloed zijn geweest op het in Nederland zo sterk ontwikkelde gevoel van verantwoordelijkheid voor het collectieve domein, niet alleen waar het water, bescherming tegen het water en ruimte voor water betreft, maar ook voor het publieke domein in het algemeen.”

Vlaanderen, dat geen grondgebied beneden zeeniveau heeft, heeft nauwelijks strijd hoeven voeren tegen het water van zee en rivieren. Is bovendien door veel buitenlandse legers onder de voet gelopen. Als gevolg daarvan voelen Vlamingen zich minder verantwoordelijk voor hun publieke domein. Ze laten de rommel gewoon de rommel.

COLUMN

STUDENT2012

Lieke von Berg, vierdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke *Vox* een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Mijmermatten

Zo, eens zien. Tien maanden geleden hield student Niek Janssen bij de opening van het academisch jaar een prachtig pleidooi waarna de woorden soggen, serendipiteit en skippyballen nog een weekje rondzoemden op de campus – iedereen vond 't een goed verhaal. Nu weet ik als letterenstudent wel dat goede verhalen er hier niet zijn om iets anders mee te doen dan te citeren, te analyseren en te expliciteren, maar toch, het verhaal van Niek bleef dit collegejaar niets meer dan een verhaal, een inmiddels vrijwel vergeten verhaal zelfs. Aan Niek lag het niet – al had hij staan schmieren met stekkerdozen, smijten met stropdassen of springen op skippyballen, hij kon hoog en laag springen wat hij wilde, met of zonder skippybal, het zou geen enkel effect hebben gehad.
De hele universiteit is doordrongen van de mentaliteit dat presteren een kwestie is van heel hard bezig zijn met presteren. De honoursprogramma's, de onderzoeksmasters, ze voeren de druk op en willen prestatie afdwingen daar waar de druk er juist een beetje af mag. Voor elke avondcursus die het Honoursprogramma voorschotelt, zou er een cursus op het sportcentrum bij geprogrammeerd moeten worden; tegenover elk symposium dat ze organiseren zou een middagje mindfulness moeten staan. Na twee jaar heb je een lichting evenwichtige studenten, studenten die een vette voorsprong hebben op hun niet veel excellentere evenknieën die wel gas kunnen geven maar niet weten hoe ze op de rem moeten trappen. 't Is een goed verhaal.
Er is maar één plek op de campus waar het afgelopen jaar wat concreets is gebeurd in lijn met het betoog van Niek. Er hangen sinds kort hangmatten, 'mijmermatten' genoemd. Laat het nou net de enige plek op de campus zijn waar ik nooit kom – ik durf er niet heen, de Studentenkerk. Dat woordje *kerk*, hè, al doen ze hun best de drempel te verlagen. Hoe dan ook is het een mooi initiatief. 3 september 2012 graag de opening van het academisch jaar in Park Brakkenstein. Geen verhalen. Gewoon een uurtje hangen. Een onderwijsprijs voor de Studentenkerk. En vooruit, Niek, als jij het wil: terug naar de werkplek op de skippybal.

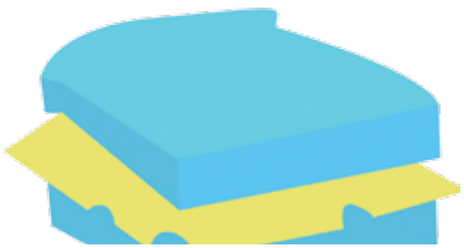

'MIJN VLAAMSE COLLEGA'S VRAGEN ALTIJD OF IK MEE GA LUNCHEN. JE EET DAN GEEN **BROODJE KAAS MET MELK**, NEE ZEG BAH'

aan alles. Nu met het EK hangen overal oranje vlaggetjes, mensen hullen zich massaal in het oranje. Jullie hebben ook zoiets als Koninginnedag. Het is opvallend hoe verbonden jullie zijn. Als de Rode Duivels spelen dan zijn er wel een paar mensen die zich verkleden, maar de meesten blijven onverschillig. Een teken dat we geen nationale identiteit hebben."

Of België nog een lang leven is beschoren, vraagt Jacobs zich dan ook steeds vaker af. "Toen ik hier in 2006 kwam en mensen me vroegen of ik dacht dat Vlaanderen en Wallonië nog eens zouden splitsen, was ik overtuigd: 'Nee natuurlijk'. Maar nu weet ik het niet meer zo zeker. Je ziet in België steeds meer tekenen van een scheiding. Vlaanderen en Wallonië hebben al langer een eigen regering, een eigen parlement en eigen onderwijs, alleen zie je dat ze hun bevoegdheden steeds meer op een eigen manier gaan invullen."

Gezellig samen vergaderen (niet dus)

Zet Vlamingen en Nederlanders niet zomaar bij elkaar aan de vergadertafel, adviseert Marinel Gerritsen, hoogleraar Interculturele Bedrijfscommunicatie. De verschillen zijn zo groot dat ze waarschijnlijk komen tot niets.

De valkuil is bij Nederlanders en Vlamingen extra groot omdat ze dénken dat ze elkaar wel begrijpen. De taal is immers bijna hetzelfde. Maar ze begrijpen elkaar doorgaans helemaal niet, zegt Gerritsen. Ze schreef met een Vlaamse collega het studieboek *Culturele waarden en communicatie* waarin ze vijftien criteria onderscheiden waarop culturen kunnen verschillen. "Een van de frappante dingen als je naar Nederland en Vlaanderen kijkt, is dat ze op tien van die vijftien aspecten verschillen. Nederlanders en Vlamingen verschrikkelijk anders zijn."

Neem de manier waarop ze omgaan met hiërarchie. Voor een Vlaming is een baas vaker ook echt de baas, een medewerker heet er nog 'ondergeschikte'. De baas zegt wat er gedaan moet worden, de medewerker moet het niet wagen om op eigen houtje iets te beslissen. In een vergadering zie je dat verschil in hiërarchie terug, zegt Gerritsen. "De Nederlander is eerder op zoek naar consensus, een oplossing waar iedereen zich in kan vinden. Een Vlaamse baas wil winnen: hij heeft het beste voorstel en dat moet erdoor komen." Gerritsen merkt het ook aan haar Vlaamse studenten tijdens gastcolleges. "Ze doen er alles aan om hoge cijfers te halen. Terwijl Nederlandse studenten al blij zijn als ze het vak gehaald hebben."

Wenkbrauwen

In een vergadering speelt de directe stijl van de Nederlanders hen nog wel eens parten. De Vlaming vindt ze snel onbeleefd. Op zijn beurt fronst de Nederlander de wenkbrauwen bij de Vlaming die op een beleefde manier probeert te zeggen dat hij het ingebrachte idee niet goed vindt. Wat bedoelt hij nou toch?

Als je met Vlamingen vergadert, moet je de betekenis áchter de woorden proberen te achterhalen, zegt Gerritsen. Niet voor niets zijn er weinig voorbeelden – zo niet geen enkel – van geslaagde fusies tussen Nederlandse en Vlaamse bedrijven. Verdiep je eerst in de cultuurverschillen, adviseert Gerritsen. "Bepaal ook voor jezelf hoe ver je wilt gaan in het overbruggen daarvan." En ga altijd in op een lunchuitnodiging van een Vlaming. Dat hoort er gewoon bij. "Mijn Vlaamse collega's vragen altijd of ik mee ga lunchen. Je eet dan geen broodje kaas met melk, nee zeg, bah! Je eet een volledige maaltijd met wijn of jus d'orange in het restaurant om de hoek. En je wisselt niet alleen wetenswaardigheden uit over de kinderen, je doet ook echt zaken." ✱

Dick van Aalst

De achterkant van Antwerpen (2011)

"Dit is de achterkant van een restaurant in Antwerpen. Ik kom graag op dit soort plekken, ik ga liever in een stad aan het zwerven dan dat ik de normale toeristen-routes zoek. Die hebben teveel ruis, teveel mensen, teveel reclameborden. Als je aan de achterkant komt, wordt het pas interessant. Dan zie je de mensen die de stad draaiende houden, zoals de kok in dit restaurant.

Ik heb er een drieluik van gemaakt. Juist om een accent te leggen op dingen die je meestal overslaat. Met één foto blijf je hangen, met een serie kun je bij de kijker een verhaal op gang brengen, over wat hiervoor gebeurde of wat er na komt. In die zin ben ik geen typische fotograaf. Het gaat me niet om het tonen van een beeld, maar om een duwtje te geven aan een fantasie."

TREK NIET AAN DE RAFELTJES

Eddy Wally is een legende, enorm populair onder studenten. Het is een simpele volkszanger, een hardwerkende man die overdag lederwaren verkocht op de markt en 's avonds een zonnebril opzette en het podium beklom. *Vox*-verslaggever Mark Merks ging op zoek naar de roots van 'The Voice of Europe'.

Tekst: Mark Merks / **Foto:** Joost van den Broek/HH

Vijf miljoen verkochte albums en singles en vijftien gouden platen, vergaard tijdens een carrière van een halve eeuw. Een bijrol in een Suske en Wiskestrip. Er is een planetoïde naar hem vernoemd. Zelf vindt hij de vergelijking met Frank Sinatra wel terecht. Eddy Wally, ook wel *The Voice of Europe* genoemd, is een legendarische Vlaming.

Ik heb hem zien optreden, op een studentenfeest. Eerste reactie? Wie is die rare snuiter in een zalmroze pak, met een dikke zonnebril op het hoofd, die hier 's nachts staat te zingen? Mijn scepsis werd niet gedeeld. Verbouwereerd keek ik toe met hoeveel enthousiasme

mijn Limburgse en Brabantse vrienden meezongen.

Speciaal. Dat is hoe Eddy Wally zelf zijn stem typeert. En speciaal is het inderdaad allemaal wel. Tijdens het eerste liedje kun je alleen toekijken en lachen om de erbarmelijke rijmelarij. Maar dan gaat de trukendoos open. En tijdens zijn lange carrière heeft *The Voice of Europe* een arsenaal aan trucs verzameld. Zijn talloze kleine maniertjes, de routine, het gevoel voor de stemming van de zaal, de zinnetjes en woordjes – 'waaauw', 'super', 'onvoorstelbaar het is geweldig', werken aanstekelijk. Wanneer hij voor de tweede keer toe is aan *Chérie*, zijn grootste hit, deint en zingt de hele zaal mee – sommigen tegen wil en dank.

Ertvelde

In interviews vertelt hij over zijn optredens in China en de Verenigde Staten, claimt hij 'nee' te hebben gezegd tegen een 'lucratief filmcontract' uit Hollywood. Maar als puntje bij paaltje komt heeft Wally zijn Zelzate nooit lang verlaten. Daar liggen zijn roots. En daar moet de speurtocht naar de mythe Eddy Wally beginnen.

Tientallen jaren runden Wally en zijn vrouw een dancing – geen bar, geen disco, maar een *dancing* – in Ertvelde, een dorpje naast Zelzate. Chérie-Paris Las Vegas, zo heette het legendarische etablissement. Naar het schijnt wist het de intimiteit van het Parijse 9de arrondissement te koppelen aan de authenticiteit van Las Vegas. Per tourbus werden de bezoekers aangeleverd.

Wie de moeite neemt om te gaan kijken in de Achterstraat in Ertvelde, komt tot de conclusie dat de overlevering wellicht wat te vriendelijk is geweest. De straat is smal, er staan veel woonhuizen. Een touringcar past er net door. De dancing is al jaren verdwenen. Er is een snookercentrum voor in de plaats gekomen.

Zelzate

Op naar Zelzate dan. Daar is hij geboren, daar staat zijn – naar verluidt riante – villa. Eddy Wally woont er niet meer. In 2011 werd hij getroffen door een hersenbloeding, sindsdien woont hij in het plaatselijke verzorgingstehuis.

Bij een frietkot stop ik om de weg te vragen. De uitbater zegt Wally wel te kennen. "Eddy kwam hier vroeger vaak. Even een hapje pakken, na een optreden." De man zegt dat hij Eddy nog steeds wel eens ziet in zijn zaak. Doorvragen doet me twijfelen, de man lijkt amper meegekregen te hebben dat *The Voice of Europe* kwakkelt met zijn gezondheid en niet meer optreedt. Toch zeg ik: "Doe maar wat Eddy altijd bestelde." Ik krijg een kipcorn en een frietje speciaal. "Want Eddy was een speciale." Dat dan weer wel.

Een ritje over de Assenedesteenweg leert dat mensen zich, als het Eddy Wally betreft, graag laten meeslepen. De verhalen reppen over een riante villa, een paleis voor de koning van de charmezangers. Maar ook dit deel van de legende is verfraaid. Het is een mooi vrijstaand huis, een beetje kitsch, aan een drukke doorgaande weg. Niks mis mee; maar het is geen riante villa.

Op naar het verzorgingstehuis, een nieuw, enorm gebouw. Er schijnt een klein museum in te zitten, gewijd aan Zelzatens eigen Eddy. Een paar maanden geleden werd het feestelijk geopend en Eddy knipte zelf het lint door. Wie het tehuis via de vooringang binnen komt, ziet het museum direct aan de rechterhand. Het is maar klein, er zijn een paar etalagepoppen opgesteld die zijn pakken dragen, aan de muren hangen zijn gouden platen en een paar foto's. Toch is juist dit kleine museum geen teleurstelling: het is een lief gebaar waar een wat droef verhaal achter zit. In Zelzate wordt al tien jaar gesproken over een Eddy Wally museum, concreet is het nooit geworden. En sinds Eddy in het tehuis zit - en dus wat uit de spotlights is geraakt - wordt er openlijk getwijfeld aan de zin van het beloofde museum. Waarschijnlijk komt het er nooit, reden voor de directie van het tehuis om stelling te nemen en deze kleine schrijn in te richten.

Met lood in de schoenen slenter ik door het tehuis, op zoek naar de kamer van Eddy. Hoewel het museum en de algehele staat van het tehuis – Eddy lijkt in goede handen – me heeft opgebeurd, is de zoektocht naar het ontstaan van het fenomeen Eddy Wally in feite een rij opeenvolgende teleurstellingen. Eddy Wally, *The Voice of Europe*, lijkt al tijdens zijn leven te worden vergeten. Even van de bühne en direct uit het hart.

Net voordat ik om wil draaien om naar huis te gaan, valt mijn oog op een naamplaatje. Eduard van de Walle. Dat is de echte naam van Eddy Wally. De deur staat op een kier. Ik aarzel. Stel dat achter die deur niet Eddy Wally, maar Eduard van de Walle op mij wacht? Een oude man, herstellende van een zware hersenbloeding, die niets weet van een zoektocht. Wat als hij geen zonnebril op heeft, geen turkoois driedelig pak draagt? Wat blijft er dan nog over van de mythe Eddy Wally? Maar aan de andere kant: ben ik dan voor niks naar Zelzate gereden? Even nadenken. Dan maak ik mijn keuze. Mijn hand reikt naar de klink.

Droom

Hoewel de straat blank staat van de regen, schijnt de zon als ik buiten kom. Fluitend loop ik terug naar de auto. De deur dichttrekken was de beste keus, leverde zelfs het antwoord op waar ik naar zocht. De mythe van Eddy Wally is een droombeeld. Eduard van de Walle heeft zijn hele leven hard gewerkt om die droom in stand te houden. En nu hij zelf niet meer in staat is dat harde werk te leveren, begint het te rafelen. Wie aan die rafeltjes trekt, trekt de droom uit elkaar. Maar waarom zou je dat doen? Waarom, chérie, zou je dat willen doen? *

'TOCH IS JUIST DIT KLEINE MUSEUM GEEN TELEURSTELLING: HET IS **EEN LIEF GEBAAR** WAAR EEN WAT DROEF VERHAAL ACHTER ZIT'

8 UUR SLAPEN, 8 UUR BIDDEN,

Wie België zegt, zegt bier. Waar Nederlandse brouwers als Heineken en Amstel zich onderscheiden met pils voor de massa, maken Belgen topbieren voor de échte liefhebbers. De nummer één: Trappist Westvleteren 12, alleen te koop bij de Sint Sixtusabdij op driehonderd kilometer rijden van Nijmegen. *Vox* had dorst en wilde dat bier wel eens proeven.

Tekst en foto's: Tim van Ham
Foto p.35: Dick van Aalst

Google Westvleteren 12 en het wordt direct duidelijk: het gaat hier om de heilige graal onder de bieren. Makers van de gezaghebbende Amerikaanse website RateBeer proeven ieder jaar 140.000 verschillende brouwsels. Aan de hand van dit uitgebreide onderzoek publiceren ze een ranglijst van de duizend beste bieren ter wereld. Helemaal bovenaan staat dit jaar opnieuw de Westvleteren 12. Op fora en websites van liefhebbers en kenners wordt erover gesproken alsof de trappist door Onze Lieve Heer zelf gebrouwen is. Zulke mooie recensies maken natuurlijk nieuwsgierig. Maar het kopen en proeven van het bier is bepaald geen makkie.

Onze jacht op Westvleteren 12 begint online. Op de website van de Sint Sixtusabdij wordt snel duidelijk dat een tripje naar de plaatselijke slijter niets op zal leveren. Het bier is alleen te koop bij de abdij waar het gebrouwen wordt. En dat is niet alles: je dient vooraf met de bierlijn te bellen om maximaal twee kratten (à 52 euro per krat, inclusief statiegeld) te reserveren. Daarbij behoor je het kenteken van je auto op te geven, zodat ze kunnen controleren of je niet iedere week twee houten kratten (inderdaad, houten kratten!) van het gerstenat komt halen – dat is namelijk niet de bedoeling. Bij de reservering krijg je een dag en een tijdstip te horen waarop je, als uitverkorene, je bestelling op moet komen halen. Dat wil zeggen: als je iemand aan de lijn krijgt. Het beste bier van de wereld is namelijk bijzonder in trek, terwijl er maar één telefoniste is die op gezette tijden de telefoon opneemt. Na tien keer de in-gesprek-toon gehoord te hebben, geven we het op. 'Bestellen is een kwestie van veel geduld en veel geluk', staat er op de website. En laat geduld nou net niet één van de sterkste kanten zijn van de *Vox*-redactie die dit nummer op tijd naar de drukker wil sturen.

Geen biergarantie

Het alternatief is niet zonder risico. Ontmoetingscentrum De Vrede ligt tegenover het klooster en verkoopt sixpacks van het bier, zolang de voorraad strekt en zonder de mogelijkheid om een setje te reserveren. Dat geldt ook voor geïnteresseerde pers, 'die krijgen we hier namelijk zo vaak over de vloer'. In de kantine van het ontmoetingscentrum is het bier doorgaans wel te proeven, maar Westvleteren 12 bevat ruim 10 procent alcohol en de locatie is alleen per auto te bereiken; geen perfecte combinatie dus. Toch zit er niets anders op dan de gok te wagen en zonder biergarantie naar Westvleteren te rijden. Of het bier ook echt lekker is? Geen idee. Bijzonder exclusief – en daarmee ook behoorlijk mysterieus – is het in ieder geval.

Westvleteren is een straatdorpje zoals er in België duizenden zijn. Het ligt in het uiterste westen van het land, nog geen tien kilometer van de Franse grens en vlakbij Ieper, waar in de Eerste Wereldoorlog mede door het gebruik van gifgas een half miljoen soldaten

8 UUR BROUWEN

Op bedevaart naar het beste bier van de wereld

'OP FORA VAN LIEFHEBBERS EN KENNERS WORDT EROVER GESPROKEN ALSOF DE TRAPPIST **DOOR ONZE LIEVE HEER ZELF GEBROUWEN** IS'

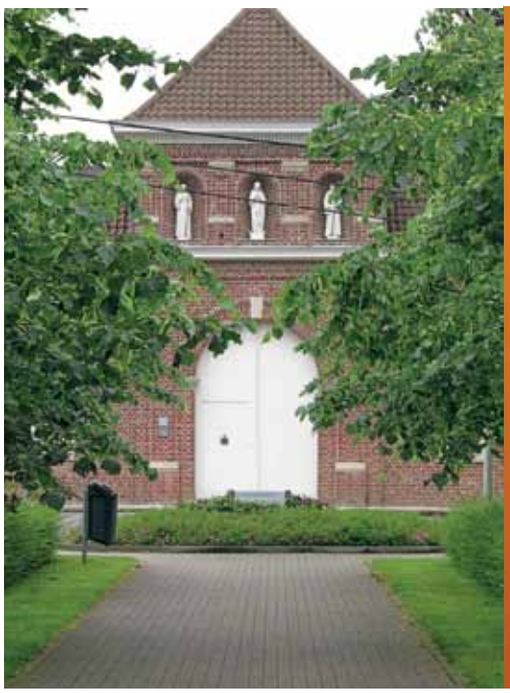

sneuvelden. Er wonen zo'n duizend inwoners in het gehucht waar de koeienmest op straat ligt en de stroom nog volgens de Belgische traditie door het dak naar binnen komt. Per tien huizen lijkt er een café te staan van Paul Jambers-achtig allooi. Een paar kilometer buiten het 'centrum' ligt sinds 1831 Trappistenklooster Sint Sixtus, dat veertig jaar later gepromoveerd werd tot abdij. Vanaf Nijmegen is het een kleine driehonderd kilometer en een dikke drie uur rijden – zonder de onvermijdelijke files rondom Antwerpen mee te tellen.

Bungalowpark

De omgeving van de abdij ademt Vlaams platteland; dunne weggetjes, vervallen boerderijen en huizen met gesloten luiken. Hoe anders is dat wanneer je het terrein van de abdij oprijdt. Verwacht geen pittoresk klooster met een gezellig bruin cafeetje om de hoek. Op het uitgestrekte en compleet gerenoveerde complex zijn de tuintjes aangeharkt en de is de haag netjes geknipt. De abdij en brouwerij liggen achter een enorme muur en zijn niet toegankelijk. Het ontmoetingscentrum – dat wel open is – lijkt nog het meest op de receptie van een bungalowpark.

'VLIEGEN MENSEN **HIERVOOR** DE OCEAAN OVER?'

Maar ach, we zijn niet naar België gereden voor mooie architectuur of Belgische gezelligheid.

Het draait om het bier, om de Westvleteren 12. Het kleine winkeltje bij het centrum verkoopt sleutelhangers, koekblikken, bieropeners en...geen Westvleteren 12. Op maandagmiddag om twee uur zijn ze door de voorraad heen en de dame achter de toonbank heeft geen idee wanneer deze aangevuld wordt. Dan maar een sixpack Westvleteren 6 (het blonde, minder sterke broertje van de donkere 12) en op naar de bar, waar de 12-variant voor 4,70 euro per glas wel wordt geschonken.

"Of het het lekkerste bier van de wereld is, weet ik niet", zegt uitbater Philip de Backer. "Ik heb namelijk nog niet alle bieren van de wereld kunnen proeven. De Westvleteren 12 is tamelijk zoet, heeft een volle body, een ronde smaak en toch een iets bittere nasmaak. Kennelijk valt dat in de smaak." Dat zou je denken. Een sfeerloos café in de *middle of nowhere* waar vroeg op de maandagmiddag vijftig mensen zitten, móet iets speciaals te bieden hebben. "We zien hier natuurlijk Belgen en Nederlanders, maar verder toch vooral ook veel liefhebbers van verder weg. Bezoekers van over de oceaan zijn bepaald geen uitzondering. Hier komen regelmatig Amerikanen die een Europareis maken en stoppen in Parijs, Amsterdam, Rome, Brussel en Westvleteren."

BELGISCHE BOEKEN

Matthijs de Ridder, onderzoeker aan de Universiteit Antwerpen en tijdelijk verbonden aan de opleiding Nederlandse Taal en Cultuur aan de Radboud Universiteit

De Ridders tip: *Wij* (2009) van Jeroen Olyslaegers. "Een groep Vlamingen trekt naar het Spanje van Franco, waar ze hun overspelige seksuele en politieke verlangens botvieren en zo onvermoede duivelse krachten ontketenen. Zeer binnenkort komt de opvolger van *Wij*: *Winst*."

TRAPPISTEN

De Westvleteren-Trappisten mogen dan de lekkerste ter wereld zijn, ze zijn natuurlijk niet de enige. Er zijn zeven bieren die van de Internationale Vereniging Trappist de naam 'Authentic Trappist Product' mogen dragen. Naast de Westvleteren zijn dat de bieren uit de Belgische kloosters van **Achel**, **Chimay**, **Orval**, **Rochefort**, **Westmalle** en het Nederlandse **La Trappe**. Al deze bieren worden gebrouwen binnen de muren van een Cisterciënzerabdij onder toezicht van monniken. Bieren uit een gewone abdij zijn officieel geen trappisten, maar abdijbieren. Om ze te proeven kun je in Nijmegen het beste terecht bij Café Jos, Café Samson en Café In de Blaauwe Hand.

Twee tafeltjes verderop zit inderdaad een Canadees koppel (zie foto), dat speciaal voor de Belgische bieren naar Brussel is gevlogen. "We zijn drie dagen in België om zoveel mogelijk bier te proeven en daarna gaan we drie dagen naar Bordeaux om wijn te drinken", zegt Wes Cameron, die zichtbaar aan het genieten is. "Canadezen houden van bier, het lastige is alleen dat we het niet kunnen brouwen. Daarom komen we naar hier." Zijn vriendin Geneviève Martin noemt Cameron een absolute kenner en beer freak. "Wie is er anders zo gek om naar België te vliegen voor een biertje en zijn vriendin nog mee te slepen ook?" Ongevraagd begint Cameron aan een korte lofzang over de Westvleteren 12. "Het is zonder twijfel het lekkerste bier dat ik ooit op heb", zegt hij, om daarna in bierjargon verder te gaan. "Het water is prachtig en ik houd van een goede hop."

Orde der Cisterciënzers

Het bier wordt binnen de muren van de abdij gebrouwen door monniken van de Orde der Cisterciënzers en mag daarom de naam Trappist dragen. "Er zijn vier of vijf monniken die zich bezighouden met het brouwen van het bier, onder wie het hoofd van het brouwproces", vertelt uitbater De Backer. "Hoe het precies gebrouwen wordt, kan ik niet vertellen. Maar het gebeurt op de traditionele manier, met een moderne brouwerij uit 1989. De monniken zijn acht uur per dag aan het brouwen, acht uur per dag aan het bidden en acht uur per dag aan het slapen. In totaal brouwen ze zo'n 4700 hectoliter per jaar en dat is precies genoeg om de gemeenschap financieel te onderhouden." De exclusiviteit van het bier is natuurlijk één van de charmes, maar toch was het eerder dit jaar in beperkte oplage eenmalig te koop bij groothandel Sligro. "Echt commercieel zal het nooit worden, maar ik denk dat we dat in de toekomst vaker gaan zien", zegt hij. "Het klooster wordt verbouwd en dat moet ook betaald worden." Helaas zijn nieuwsgierige journalisten niet welkom voor een rondleiding door de brouwerij.

Terug naar de bar, waar de inmiddels ingeschonken Westvleteren 12 staat te wachten. Na alle lovende verhalen en de aanblik van een zowat orgastisch bierdrinkende Canadees, kunnen de verwachtingen eigenlijk onmogelijk waargemaakt worden. De lichte kater als restant van de vorige avond helpt ook niet – volgens de gouden regel is het eerste biertje dan immers altijd vies, laat staan als er meer dan 10 procent alcohol in zit. De eerste, ferme slok is vooral erg zoet en daarna heel bitter. Echt lekker is het niet te noemen. Vliegen mensen hiervoor de oceaan over? Gelukkig hoef je bij een Westvleteren 12 niet in te zitten over de temperatuur van het bier. Idealiter wordt hij tussen de 12 en de 16 graden Celsius geserveerd, dus je kunt er gerust je tijd voor nemen. En na een paar slokjes smaakt het prima, al proef ik als simpele liefhebber zonder verstand van zaken het verschil met een gewone La Trappe of Westmalle eigenlijk niet.

De Westvleteren 12 is natuurlijk niet voor niets 'wereldkampioen', maar of je dat nou proeft als je gewend bent om het bier te drinken dat die week in de bonusfolder van Albert Heijn staat? Tenzij je een connaisseur van Belgisch bieren bent, luidt ons advies: haal lekker een setje trappist bij de slijter om de hoek. Hoef je op de terugweg ook geen vier uur in de auto te zitten. *

Zij vinden ons planmatig

"Hoewel ik al sinds 1994 in Nederland ben, blijf ik me verbazen over de planmatige cultuur hier. Zit ik weer uren en uren over iets te overleggen, terwijl ik zelf spontaan in actie wil komen. Bij studenten zie ik het ook: als ze een paper moeten maken, maar er is geen plan, dan kunnen ze niet schrijven. **Je bent verplicht je aan te passen, je moet mee in die overlegcultuur.** Maar ik zie er ook de voordelen wel van, de dingen worden hier inderdaad efficiënter geregeld. Toch is mijn drive om spontaan iets te lanceren, om te improviseren, nooit helemaal weg. Die blijft af en toe opspelen. Zo ontstaat tussen noord en zuid een mooie synergie. The best of both worlds.
Het duurde een aantal jaren voordat ik ontdekte dat achter die Nederlandse cultuur van regeltjes ook iets anders schuilgaat. Het idee bestaat dat alles hier transparant is en dat ze in het zuiden de dingen regelen via vriendjespolitiek, maar als je beter kijkt, dan zie je dat dit niet klopt. **Ook hier zijn achterkamertjes, maar zo verfijnd dat ze niet zichtbaar zijn.** Hier heerst dezelfde neiging tot manipulatie als bij ons, maar die wordt hier veel beter verstopt. Die neiging wordt hier zó goed aan het zicht ontrokken, dat het bijna pervers is." / PvdB

Franc Schuerewegen is hoogleraar Romaanse taal en cultuur

VAN AJUIN TOT WATERZOOI

Belgische topgerechten

Tekst: Ron Welters

1. TRADITIE

"België wordt door twee rivaliserende culturen beheerst, maar presenteert zich toch allereerst als een land waar het goed toeven en eten is. Brussel, waarover ze graag rondbazuinen dat het meer culinaire sterren heeft dan Lyon, is een stad vol contrasten. Overal zijn kraampjes en winkeltjes waar zakjes frites, alikruiken, bonbons of gesuikerde wafels worden verkocht."
Aldus de onvolprezen *Larousse Gastronomique*. Qua uitbundige straateetcultuur is dat zeker waar. Qua Michelinsterren zijn wij Nederlanders echter aan een flinke inhaalslag bezig. We hebben inmiddels meer tweesterrenrestaurants. Maar zij winnen nog nipt van ons in de buitencategorie. Zij tellen drie driesterrenzaken. Wij nog maar twee.
Comme chez soi (sinds 2006 van 3 naar 2 sterren) is de perfecte culinaire graadmeter voor het onmogelijke land België. Wat dist de witte brigade aan het wat smoezelige Rouppeplein op om weer door te stoten richting absolute top? Goudbrasem, bouillon van Naamse slakjes met dragon en Madraskerrie. Mechelse asperges. Ombervis met wortelcoulis en lentegroentjes, maar ook met Oosterse koriander. Noordzeekreeft en grijze garnalen. En dan is er nog de mysterieuze 'Royal Belgian caviar Oscietra Gold' van 154 euro per half ons. Veel traditie dus, met hier en daar een voorzichtige snuf vernieuwing.

2. HUTSEPOT

Over naar het aardse, naar het door Jacques Brel bezongen Vlaamse vlakke land. Ook Vlamingen hebben die oer-Hollandse aandrang tot stampen. Wat hier stamppot heet, noemen ze daar kortweg stoemp. Maar dat wat ze bezuiden de Schelde hutsepot noemen is toch echt iets anders dan onze tot een egale oranje brij gestampte piepers, winterpenen, uien en worst met onvermijdelijke kuiltjesjus, zo verzekert mijn in Antwerpen geboren, inmiddels behoorlijk verhollandste collega en filosofische wetenschapssocioloog Willem Halffman.
"Hutsepot is een heftige maaltijdsoep met onder meer knolselderij, raapjes, aardappelen, spruitjes, peterselie, wortelen, spek, worst en varkensvlees. Zonder kruiden, omdat dit mengsel vanzelf al rijk genoeg smaakt. Het is een hele klus om te bereiden. Mijn oma maakte het en ik maak het nog steeds volgens haar recept."
Ik ben ook varianten met ajuinen (uien), prei, tijm en laurier tegengekomen in mijn kleine queeste naar de ultieme hutsepot. Hoe dan ook, dit is een gerecht dat dwars door de uitgestrekte koolvelden en aardappelakkers snijdt. Maar dan eerder op de wijze der Basken en Ieren, die ook bepaald niet vies zijn van dit soort zwaarmoedige kost. Mits alle ingrediënten maar afzonderlijk herkenbaar blijven.

3. FRIETEN

Mijn broer Sven, die jarenlang in Brussel woonde maar onlangs (in dit verband: helaas) verhuisde naar een landelijk dorpje onder de Brusselse rook, troonde me ooit naar Maison Antoine (sinds 1948, derde generatie) aan het Jourdanplein in Brussel-Etterbeek. Frieten zoals ze bedoeld zijn, dus geen rasfriet of Febo-rommel. Belgen zijn bereid om daar zonder morren een stief half uur voor in de rij te staan. Afgelopen 4 en 5 mei hadden ze een Kriek-frites-mayo-sauce-party. Voor zes euro had je erbij kunnen zijn.

4. BIERSTRIJD

België kent meer dan 365 doorgaans kleurrijke kleinschalige biersoorten, maar heeft ook 's werelds grootste bierbrouwer InBev. Een verhaal apart is de cultus van trappist. Dat is een abdijbier. Maar niet elk abdijbier is een Trappist. De crux in deze is dat een echte trappist ook daadwerkelijk aan de fles wordt toevertrouwd door een Cisterciënzer-monnik. Dat vermaledijde Leffe bijvoorbeeld is grootgruttersbier, een massaproduct waar geen monnik aan te pas komt. Lullig voor de Flaminganten is 'Trappist' afgeleid van La Trappe, één van de stichtende abdijen van de Trappistenorde, uitgerekend in Frankrijk. Er zijn zeven officiële trappistenbieren. Drie van Waalse snit (Orval, Chimay en Rochefort); drie Vlaamse (Westmalle, Achel en Westvleteren) en, jawel, ook een Nederlands brouwsel mag de naam dragen: La Trappe uit Berkel-Enschot. (Zie ook de reportage over de abdij Westvleteren op pagina 34 en verder.)

Maar er is nog zoveel meer onder de Belgische bierzon. Neem geuze of op zijn Frans gespeld 'gueuze'. Zurig bier dat je krijgt door het kundig mengen (of 'steken' zoals ze in Pajottenland en de Zennevallei binnensmonds brommen) van jonge en oude Lambieken. Paar jaar laten hergisten op de fles en niks filteren of bijzoeten. De natuur haar werk laten doen. Of anders wel kriekenbier, op basis van 'krieken', zure kersen. **Doe eens 5 eierdooiers in een roestvrij stalen pannetje met vier eetlepels suiker en een pijpje kriek. Klop dit nu op een klein vuurtje op tot een luchtige massa. Net niet laten koken, in glazen coupes laten glijden en over België mijmeren.**

5. WATERZOOI EN WATERKONIJN

Een wat verfijnder Belgisch signatuurgerecht is waterzooi, of waterzoï in het vervlaamste Frans van Flandres (dat weer net in Frankrijk ligt, in de regio Nord-Pas-de-Calais). Doorgaans bestaat deze stevige pot uit Noordzeevis en paling, vandaar ook wel de benaming 'Bouillabaisse van het noorden'. De vis wordt gekookt in groentebouillon met kruiden, peterseliewortel en groente. Andermaal mijn zaligmakende *Larousse*: "Aan het einde van de kooktijd wordt er een ruime hoeveelheid boter of crème fraîche toegevoegd. Waterzooi wordt in Gent gemaakt met een in stukken gesneden kip."

Dan is er nog die goede Vlaamse gewoonte om die dieren te eten die ruim voorhanden te zijn. Waterkonijn bijvoorbeeld. Ofwel muskusrat. Gestoofd in bier en kruiden schijnt die prima te smaken. Een tipgever op Smulweb: "In Nederland is een rat niet gemakkelijk verkrijgbaar. Vang ze daarom zelf of laat je hond het doen. Net als een haas even laten besterven, kop eraf en schoonmaken."

6. WITTE CHOCOLA

Ik ben geboren en getogen in de onderste regionen van Limburg. Vanaf zo'n beetje mijn vijftiende fietste ik geregeld de grens over en hapte het land stilaan naar binnen. Herve-kaas met zijn doordringende geur, Luikse appelperenstroop en een voorzichtig hapje wildstoof uit de Duitstalige Oostkantons, waar ze koeterwaals spreken.

Maar het allermooiste blijft toch dat kleine reepje witte Nestlé-chocola dat ik altijd kreeg als mijn vader vroeger vanuit Zuid-Limburg vlak over de grens in Sippenaken pakjes Caballero sigaretten ging kopen, die welgeteld een dubbeltje per pakje goedkoper waren dan in Nederland. Daar weegt geen in een keurig doosje gevleide Brusselse toppraline tegenop.

OIIO EN BELGE

Tekst: Sjoerd Huismans / **Fotografie:** Erik van 't Hullenaar

Naast Vlaamse friet, bollekes trappistenbier en levensgevaarlijke wielerwedstrijden, onderscheiden onze zuiderburen zich met goede muziek. Sinds de jaren negentig staat de Belgische alternatieve muziek stevig op de kaart door bands als dEUS en Zita Swoon. *Vox* pakte een krat Jupiler en dook met de leden van de Indiefolkformatie OIIO uitgebreid in de Belgische muziekscene, intussen terugblikkend op een hectisch collegejaar.

"**Het is een misverstand** dat alternatieve muziek in België nog steeds groter is dan in Nederland", begint gitarist Timo. "Als je kijkt naar hoe artiesten als Blaudzun en Moss het doen, maar ook rappers als Kraantje Pappie of De Jeugd Van Tegenwoordig." Zanger en gitarist Joni: "We hebben wel eens opgetreden met een Belg. David, van de Nijmeegse band Okieson. David, dát is Belgische muziek voor

ons.” Timo: “Ja, hij is onze eerste aanraking met België na Samson en Gert.” Tijd voor een onbevangen luistersessie. Om maar te beginnen bij dEUS, de band die België muzikaal op de kaart zette. “Hmm…”, klinkt het in koor. Timo: “Die laatste platen zijn een beetje saai, maar gitarist Mauro Pawlowski is een held. Hij is de heetste Belg ter wereld. Samen met een paar vrienden heb ik een fanclub voor hem opgericht. We spreken af en toe af in Antwerpen.” Goedkeurend knikken de vijf mee op de maat van *Oh Girl*, van Pawlowski’s andere band Evil Superstars. Timo vindt het toffe muziek met een typische Belgische rocksound. Zangeres Anne-Beth vindt dat het minder gelikt klinkt dan Hollandse rock. “Dat komt door het accent dat ze hebben als ze Engels zingen”, denkt Joni. Joost: “Valt toch wel mee? Het zijn eerder die elektronische drums en de vervormde zang. Volgens mij kennen ze elkaar bovendien allemaal.” Timo: “Ze hebben allemaal ooit in dEUS gespeeld. Net als die frontman van Zita Swoon die altijd zo’n lelijke broek aan heeft, Stef Kamil Carlens.”

Heftig jaar

Het is een warme lenteavond, we zitten op een van de Waalstrandjes in de Ooijpolder. Het is er rustig: slechts de onophoudelijk passerende vrachtschepen verstoren de idylle. Dat en de poep van wilde koeien die in het gebied rondlopen. Joni maakt het zich gemakkelijk en trekt zijn schoenen uit. We blikken intussen terug op een bewogen collegejaar voor de vijf studenten. Anne-Beth: “Het was heftig. We hebben veel gespeeld, eerst de Popronde en toen een eigen tour.” Timo: “We hebben nog nooit zoveel opgetreden met OIIO als afgelopen jaar. Tijdens de huiskamertour viel alles op zijn plek.” Er waren meer van dat soort momenten, zoals het optreden op het Gelderse popweekend Gesel XL. Timo: “Toen speelden we een intiem, akoestisch optreden in de Waalse Kerk. Er waren wel honderd mensen, dat hadden we helemaal niet verwacht.” Joost: “Dat was een mooie afsluiter, het gaf veel voldoening omdat we er hard voor gewerkt hadden. We kregen complimenten van volslagen vreemdelingen.”

Het harde werken eiste van twee bandleden uiteindelijk zijn tol. Anne-Beth en percussionist Jasper moesten de vorige aflevering van deze serie verstek laten gaan, omdat ze beiden kampten met vermoeidheid en somberheid. Anne-Beth kreeg een burn-out: “Ik heb een flinke pauze gehad en daar goed gebruik van gemaakt. Nu gaat het weer goed.” Ook Jasper deed het een poos rustig aan: “Ik heb een stap terug gezet, niet alleen van OIIO, maar van alles. Nu heb ik weer meer energie, al moet ik nog steeds grenzen stellen.” Het dieptepunt van het afgelopen collegejaar was voor de band de afsluiter van de huiskamertour, nota bene bij Jasper en Joni thuis. Jasper: “Ik heb toen niet eens meegespeeld.”

De bandleden weten tegenwoordig beter te doseren, eerder ‘nee’ te zeggen. Timo: “Geen concerten meer in een voetbalkroeg in Driel. Dat was een tweede dieptepunt. Een gast die ons een keer in Lent had gezien, vroeg ons om op te treden. Hij bood veel gage, dus hapten we toe. Maar die voetbalsupporters waren het naarste publiek ooit. Iedereen praatte door de muziek heen. Op een gegeven moment gingen

OIIO

DEEL 4 / HARD GEWERKT
HET STUDIEJAAR VAN OIIO

JOOST DEKKERS (27)
STUDIE: ALUMNUS ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN
INSTRUMENT: SYNTHESIZER EN PIANO

JONI VAN DER LEEUW (23)
STUDIE: ZESDEJAARS SOCIOLOGIE
INSTRUMENT: GITAAR EN ZANG

ANNE-BETH VELS (21)
STUDIE: DERDEJAARS AAN HET CONSERVATORIUM IN ARNHEM
INSTRUMENT: ZANG

JASPER TIMMERMANS (26)
STUDIE: ZEVENDEJAARS SOCIOLOGIE
INSTRUMENT: PERCUSSIE

TIMO PISART (23)
STUDIE: VIJFDEJAARS PSYCHOLOGIE
INSTRUMENT: GITAAR, BANJO EN UKELELE

MUZIEKKLIMAAT IN BELGIË BETER

Sinds de jaren '90 staat de alternatieve muziekscene in België stevig op de kaart. In 1994 bracht de Antwerpse band dEUS zijn eerste succesvolle album *Worst Case Scenario* uit. Het is vooral deze band die de goede naam van België al die tijd hoog heeft gehouden, denkt popjournalist Alex van der Hulst (o.a. *OOR*, *de Gelderlander*, *REVU*): "Ik ken geen enkele Nederlandse band die al zo lang zo'n hoog niveau weet vast te houden." Veel bandleden van dEUS zijn hun eigen weg gegaan, maar ook hun nieuwe projecten zoals Zita Swoon en Millionaire gooien hoge ogen.

Van der Hulst meent dat het muziekklimaat bij onze zuiderburen de bands in het zadel helpt en houdt: "In België heb je bijvoorbeeld Humo's Rock Rally, een tweejaarlijkse wedstrijd voor rockbands waar vele grote namen voor het eerst hun gezicht lieten zien. In Nederland heeft alternatieve muziek altijd minder aandacht gekregen, ook van de grote media." Maar Van der Hulst denkt niet dat er in België meer muzikaal talent rondloopt. "Er is geen verschil met Nederland of Duitsland. Er komt een tijd spannende muziek uit de ene hoek, dan weer uit de andere. De jaren '90 waren in België briljant qua rockbands. Toen is het een tijd stil geweest, nu komen er weer veel bandjes op." Toch breken die bands hier nog amper door. "Een paar optredens in Nederland en dat was het dan", zegt Van der Hulst. "Neem een band als SX uit Kortrijk. Leuk, sfeervol, mooie blonde dame als stralend middelpunt. Maar ze staan niet op Lowlands." Dat geldt voor meer bands: "Op Lowlands ook geen Gepetto & The Whales, met hun mengelmoesje Fleet Foxes, Bon Iver en Mumford and Sons toch een aanstekelijke band van behoorlijk niveau." Een andere nieuwe Belgische topper doet het hier beter: Amatorski. Van der Hulst: "Die hebben we al twee keer in Nijmegen kunnen zien en een keer in *De Wereld Draait Door*. En toch is dat te weinig voor de prachtige melancholische pop van deze Belgen. Er zit nog heel veel moois bij de zuiderburen, maar we krijgen er te weinig van mee."

'WE HEBBEN WEL EENS **OPGETREDEN MET EEN BELG**, DAVID. ONZE EERSTE AANRAKING MÉT BELGIË NA SAMSON EN GERT'

mensen zelfs pontificaal met de rug naar ons toe zitten. En dronken tegen ons aan lullen tijdens het optreden. Zij vonden ons waarschijnlijk de kutste band ooit." Joost: "We zijn nog nooit ergens zó snel weg geweest." Anne-Beth: "Het stomme was dat die eigenaar die ons geboekt had ontzettend lief was. Hij vond het heel vervelend voor ons."

Nieuwe liedjes

Terwijl we uitkijken over de Ooijpolder, is onze afspeellijst aanbeland bij een groep die in het straatje van OIIO zou moeten liggen: Isbells, dat bekend staat om zijn ingetogen indie-folkliedjes. Timo: "Ik denk inderdaad dat Isbells wat meer op ons lijkt. Maar ik vind ze minder leuk dan die andere bands. De zanger imiteert de stem van de Amerikaanse singer/songwriter Bon Iver." De volgende band valt beter in de smaak. Joost: "Balthazar! Daar luister ik veel naar." Timo: "Ze hebben een heel vette drummer, echt een reus van een vent." Joost denkt dat ze veel met samples werken. "Heel beatgeoriënteerd, typisch Belgisch."

Het enige bandlid van OIIO dat een muziekopleiding volgt, is conservatoriumstudent Anne-Beth. Zij gaat haar laatste jaar in. Voor drie andere bandleden komt hun studententijd ten einde en zal het komende jaar er anders uitzien. Joni: "Ik ben een groot gedeelte van mijn tijd waarschijnlijk kwijt aan de nieuwe plaat van OIIO. En ik werk aan de soundtrack van een game. Maar ik zal ook nog wel naar een of ander suf kantoorbaantje op zoek moeten."

De band is dus begonnen aan een nieuwe langspeler. Timo pakt zijn gitaar erbij, Joni zijn iPhone (daar staan de teksten in) en samen laten ze voor het eerst de nieuwe songs aan de

BELGISCHE BOEKEN

Mathijs Sanders is Universitair docent algemene cultuurwetenschappen en literatuurwetenschap

Sanders' tip: *De maagd Marino* (2011) van Yves Petry. "Een intrigerende roman waarin de gruwelijke schoonheid van het kwaad wordt getoond en waarin de Vlaamse auteur terugschrijft naar meesterwerken als *Lolita* van Nabokov. Proza voor herlezers!"

rest van de band horen. Het zijn nog slechts flarden van fijne folky liedjes, maar in dit polderdecor met ondergaande zon, weten ze direct te pakken. De gitarist vertelt over het nieuwe werk: “Veel meer dan een paar akkoorden hebben we niet. Het is nog zoeken naar de vorm, maar je hoort al wel wat het zou kúnnen zijn. Het is meer upbeat, vrolijker dan ons vorige werk.” Volgens Anne-Beth is het juist donkerder. Timo: “Ik bedoel meer: grootser en uitbundiger. Maar ook weer niet pathetisch, zoals Arcade Fire.”

OIIO Headquarters

Na deze eerste proeve van de nieuwe langspeler van OIIO, luisteren we naar het hardste nummer tot nu toe: *Short Term Memory Love* van Triggerfinger: een driekoppig hardrockmonster uit Antwerpen, met de charismatische frontman Ruben Block. “Tja”, zegt Joost, “het is muziek... Het is niet heel lelijk ofzo, maar ik snap niet wat er leuk aan is.” Joni: “Live is het heel goed hoor. Ik vind de teksten ook briljant. *I’ll be anything you want me to be / Starship trooper from another galaxy* zingt hij doodserieus, haha.”

Vlaanderen is niet alleen groot in harde rock, maar tegenwoordig ook in dance. De hoofdstad van de scene is Gent. Electroband The Subs is een van de bekendste acts uit deze stad, maar valt niet in de smaak bij dance-liefhebber Jasper: “Erg plat. Jersey Shore-muziek.” Timo: “Ik ben volgens mij niet achttien genoeg meer om dit leuk te vinden.”

Als Kiss The Anus Of A Black Cat (“goeie naam!”) uit de luidsprekers schalt aan het Waalstrand, komt de stemming er weer goed in en duikt de ene na de andere Belgische band op uit het geheugen: “De Anale Fase, ook zo’n goede bandnaam. Een jongen en een meisje die alleen maar liedjes over doodgaan zingen. Die speelden nog in de Rode Laars op de campus.” Een andere tip van de band is Dez Mona. “Dat is vet! Het is een beetje jazzy, maar dan met een gast die zingt als een soort gecastreerde Nick Cave.” Joost is fan van Flip Kowlier (“een rapper die nu meer singer/songwriter-achtige dingen maakt”) en Timo komt met The Bony King Of Nowhere (“die ene plaat was goed, maar op het Stukafest was hij ontzettend slecht. Vooral die sentimentele teksten.”) Terwijl dit gesprek nog even doorsuddert, lopen we terug naar het appartement van Joni en Jasper. Hier is nog een late bandvergadering ingelast. Jasper: “Eigenlijk moeten we met zijn allen in een kraakpand gaan wonen. Niks opzetten, alleen spelen en biertjes drinken.” Timo ziet het voor zich: “Dat gaan we doen: de OIIO Headquarters.” *

Zij vinden ons slechte eters

“De eetgewoontes van de Nederlanders, daar blijf ik me over verbazen. Ik sta nog steeds versteld van het enorme aanbod varkensvlees in de supermarkten. Karbonaadjes, varkensgehakt, worsten en speklappen, je kunt het zo gek niet bedenken of het ligt in het vleesvak. **In België eten we nauwelijks varkensvlees, maar de Hollanders zijn er kennelijk gek op.** Wij aten regelmatig paardenvlees, maar dat is hier dan weer nauwelijks te krijgen.
Ook aan alle zakjes met poeders en kruiden kan ik maar niet wennen. **Daar moet je dan melk of water bij gieten en dan heb je een saus. Dat smaakt toch niet?** Ik woon hier al veertien jaar, maar zo’n pakje heb ik nooit gekocht. Ik blijf lekker, op z’n Belgisch, mijn eigen sauzen maken. Dat koken uit zakjes is volgens mij exemplarisch voor hoe de Nederlanders met eten omgaan. Ze besteden er minder aandacht aan dan de Belgen. Thuis startten we het diner altijd – ook op doordeweekse dagen – met een aperitief. Bij een lekker portje, nam ik met mijn ouders de dag door. Daarna volgde soep, dan een hoofdgerecht en ook nog een toetje. En ook als ik nu op zondag bij mijn ouders ga eten, nemen we lekker de tijd. We genieten van het koken en gaan dan lekker lang tafelen. Standaard met een fles cava op tafel.
De Nederlanders worden er de laatste jaren iets beter in. Ik merk dat er meer tijd en aandacht voor eten komt. Maar zo Bourgondisch als de Belgen? Nee, dat zijn jullie nog lang niet.”/ BC

Klaar Vernaillen is studieadviseur bij Nederlandse en Duitse taal en letterkunde.

Je kunt natuurlijk de hele zomer in Nederland blijven, maar waarom zou je niet een keer de trein pakken naar België? Het barst er van de festivals en evenementen. De vaste cultuurdeskundigen van *Vox* plozen de agenda uit en geven tips. Pak je tas in en vertrouw op hun mening.

BELGISCHE TOP OP PUKKELPOP

DE BELGISCHE ALTERNATIEVE POP IS VAN INTERNATIONALE ALLURE EN WORDT VEEL SERIEUZER GENOMEN DAN DE "ONZE". **TIMO PISART** BESPREEKT HET GELUID VAN DE ZUIDERBUREN AAN DE HAND VAN DE LINE-UP VAN PUKKELPOP.

LUISTEREN

TIMO PISART (23), STUDENT PSYCHOLOGIE, FREELANCE POPJOURNALIST EN GITARIST VAN OIIO

1. LES ARDANTES

5 t/m 8 juli in Luik

Waar Nederlandse festivals al jaren te lafhartig zijn om hip-hop als headliner te boeken, pakt Les Ardantes stevig uit met 50 Cent én Cypress Hill. Verder een smaakvolle selectie met voor ieder wat wils. 50 euro per dag.

2. CACTUS FESTIVAL

6 t/m 8 juli in Brugge

Het kleine broertje van Les Ardantes met persoonlijke favorieten Kurt Vile, CW Stoneking, Yeasayer, Blonde Redhead, Low én Woven Hand! Een scherp programma, op steenworp afstand van het centrum. Black Box Revelation, Zita Swoon Group en SX zorgen voor de couleur locale. 40 euro per dag.

3. DOUR

12 t/m 15 juli in Dour

Mijn muzikale held Bon Iver (afgelopen jaar winnaar van een Grammy) slaat dit jaar de meeste festivals over. Dour doet 'ie wel aan en dat is al genoeg reden om naar Wallonië af te reizen. 50 euro per dag.

4. PUKKELPOP

16 t/m 18 augustus in Hasselt

Al jaren hét alternatief voor Lowlands met een fantastisch programma (Björk! Wilco! The Black Keys!) en er prijken veertig Belgische acts op het affiche. Laat je niet afschrikken door de tragedie van vorig jaar. 79 euro per dag.

"Twaalf albums genomineerd? Maar zoveel goede platen zijn er het afgelopen jaar toch helemaal niet gemaakt in Nederland?" Berucht is deze uitspraak van een Vlaamse journalist over de nominaties voor de 3voor12 Award, een prijs voor het beste Nederlandse album van het seizoen. Het is veelzeggend voor de houding van onze buren. Van oudsher neemt Nederland de Belgische muziekscene veel serieuzer dan andersom.

Rockgoden

Dat is begrijpelijk: sinds de dwarse Antwerpse rockband dEUS in de jaren negentig internationaal doorbrak, heeft Vlaanderen heel wat om serieus te nemen. Zoals popjournalist Alex van der Hulst elders in deze *Vox* (pag. 43) zegt over de rockgoden: "Ik ken geen enkele Nederlandse band die al

KAARTJES VOOR DOUR WINNEN?
GA NAAR WWW.RADBOUDNET.NL/NIEUWS

zo lang zo'n hoog niveau weet vast te houden." Inderdaad, dEUS is nog altijd relevant. Vorige maand bracht de band vanuit het niets zijn zesde album uit (in een carrière van meer dan twintig jaar): *Following Sea*. De plaat schopte het onmiddellijk tot hoge noteringen in de Europese hitlijsten.

Dat dEUS telkens weer uitstekend werk aflevert is oud nieuws. Het is tijd voor een nieuwe lichting. Kijk bijvoorbeeld naar de programmering van Pukkelpop (het Lowlands van Vlaanderen) half augustus in Hasselt, waar maar liefst veertig (!) acts van eigen bodem spelen, met veel ruimte voor nieuw talent. Daar kan Lowlands nog wat van leren.

Nieuw

De grootste rijzende ster is die van Balthazar: met het debuutalbum *Applause* (treffende titel!), die verhaalt over een onbeteugelde studententijd, tourde de band door heel Europa én de VS. Op de zaterdag van Pukkelpop zullen de muzikanten voor het eerst nieuw werk spelen en met hun tweede plaat zouden ze zomaar kunnen bewijzen *here to stay* te zijn. De nieuwe dEUS?

Een nog veel versere nieuwkomer is Great Mountain Fire, een hippe electropopact (veel snorren in de band), die de brug slaat tussen Phoenix en Daft Punk en net zijn debuutalbum *Canopy* heeft uitgebracht, een hele fijne plaat die ze ook live meer dan waar weten te maken. Geen zin om voor Great Mountain Fire naar Hasselt af te reizen? Ze spelen ook op de-Affaire in Nijmegen (14-20 juli).

Alle 40 goed

Ook een spannende Pukkelpopnaam (letterlijk en figuurlijk) is Kiss The Anus Of A Black Cat, de formatie rondom Stef Heeren. Hij heeft al vijf platen uit en de enige gemene deler is de duistere *doomy* sfeer die hij weet neer te zetten. Was eerder werk nog geënt op apocalyptische folk, op zijn laatste plaat wordt juist geschilderd met synthesizers en drumcomputers. Spannend en van Belgische kwaliteit, net als de overige 37 acts die op Pukkelpop een thuiswedstrijd spelen. *

UITGAAN

MATHIEU JANSSEN (27), STUDENT SOCIOLOGIE EN PROGRAMMAMAKER BIJ LUX

1. FUTURE BASS FRIDAYS

Elke vr van 29 jun t/m 2 sep in de Zomerfabriek in Zurenborg

Wie luistert er nou nog dubstep, hiphop of electro? Tijdens de Zomer van Antwerpen wordt elke vrijdag gedanst op post-dubstep, post-hiphop en post-electro in een oude gasfabriek. Gratis. Vanaf 22.00 uur.

2. CINEMA URBANA: LES GÉANTS

Elke week van wo t/m za van 1 aug tot 1 sep in hangar 19a in Antwerpen

Tijdens de Zomer van Antwerpen worden er gratis films vertoond in een hangar aan de Schelde. Op het programma staat onder meer het prachtige Les Geánts (2011) dat je meeneemt naar het platteland van Wallonië. Kijk toe vanaf een berg zand. Gratis. 20.00 uur open, aanvang 22.00 uur.

3. GINDS, TUSSEN DE NETELS

13-27 aug (niet op 16, 17 en 23 aug) in het Slachthuis in Antwerpen

Vanaf een tribune in een grote loods ben je getuige van een bloederig bruiloftsfeest. Dimitri Verhulst heeft een klassiek stuk van Lorca bewerkt tot een eigentijds drama. 6 euro. Aanvang 20.00 uur.

4. TWO SINK, THREE FLOAT

14-24 aug (niet op zo) bij Noordkasteel Zuid in Antwerpen

Dansvoorstelling in, op en onder water. Als toeschouwer neem je plaats aan de oever van het meer, midden in de natuur net buiten de stad. 6 euro. Aanvang 16.00 en 20.00 uur.

ZIEN

PIETER NABBE, JOURNALIST EN FILMKENNER

1. DE ROUILLE ET D'OS

Nu in LUX

De Belgische acteur Matthias Schoenaerts (*Rundskop*) schittert in deze film van Jacques Audiard als ex-profbokser die in het illegale vechterscircuit terecht komt.

2. WHORE'S GLORY

Vanaf 5 juli in LUX

Als je al een hoerenloper was, dan ben je misschien genezen van de betaalde liefde na het zien van deze indrukwekkende documentaire van de Oostenrijker Michael Glawogger. Hij volgde zes prostituees in Thailand, Bangladesh en Mexico.

3. SLEEPING BEAUTY

Vanaf 12 juli in LUX

In deze film van de Australische Julia Leigh, een protegé van Jane Campion, verhuurt studente Lucy zich als 'sleeping beauty' om aan extra geld te komen. Dat gaat niet helemaal zoals ze het zich had voorgesteld.

4. DE HELAASHEID DER DINGEN

Te huur bij de cinematheek

Het boek van Vlaming Dimitri Verhulst, over een asociale familie in Reetveerdegem, was een stilistisch feest, de verfilming ervan briljant. Eerst het boek lezen, dan de film kijken. Dan pas weet je werkelijk wat afzien is tijdens de Tour de France.

NIEUW GEZICHT

NAAM: WENNEKE MEERSTADT (29)
VORIGE FUNCTIE: AFGESTUDEERD AAN RADBOUD UNIVERSITEIT, GESCHIEDENIS
NIEUWE FUNCTIE: MEDEWERKER INTERNATIONAL OFFICE
SINDS: 1 APRIL 2012

Wat houdt jouw functie in?
"Ik regel zowel huisvesting als visa voor studenten uit het buitenland, die in Nijmegen komen studeren en voor buitenlandse medewerkers van de universiteit. Er is komend studiejaar een aanzienlijke groei van het aantal buitenlandse studenten. Dat komt door nieuwe afspraken met universiteiten binnen het Erasmusprogramma, dat uitwisseling van studenten in Europa mogelijk maakt. Er zijn zo'n tachtig aanvragen meer dan vorig jaar. In totaal huisvesten we jaarlijks circa zevenhonderd buitenlandse studenten. De Stichting Studenten Huisvesting Nijmegen stelt zo'n vierhonderd kamers beschikbaar, maar dat is niet genoeg. We moeten dus ook een beroep doen op particulieren en studenten die, soms tijdelijk, in het buitenland gaan studeren."

Hoe bevalt het tot nu toe?
"Heel goed. De afgelopen jaren heb ik onder meer gewerkt als studentassistent bij Geschiedenis en ben ik bestuurslid geweest van studentenvakbond AKKU, dus ik ken de universiteit al aardig. Het internationaal bezig zijn, vind ik ontzettend leuk. Tot nu toe heb ik voor veel Spanjaarden huisvesting gezocht. Voor een aantal Russen, die Managementwetenschappen gaan studeren, ben ik visa aan het regelen. Maar we hebben ook te maken met vrij veel studenten uit Indonesië, die hier bijvoorbeeld theologie komen studeren."

Van de zomer is het dus spitsuur bij het International Office...
"Als iedereen op de universiteit op vakantie is, werken wij stevig door. Ons team bestaat uit zeven mensen, in totaal werken er zo'n twintig mensen bij het International Office. Wij gaan pas in het najaar op vakantie als alle buitenlandse studenten en medewerkers zijn gehuisvest."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR **VOX CAMPUS** KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 20 AUGUSTUS 2012

ALGEMEEN

www.ru.nl/fb
30 juni t/m 19 augustus: gewijzigde openingstijden horecalocaties in de zomervakantie.
DE REFTER: 30 juni t/m 15 juli, open maandag t/m vrijdag, 8.30-19.00 uur. Vanaf 6 juli: vrijdag vanaf 14.00 uur gesloten. 16 juli t/m 17 augustus, open maandag t/m donderdag, 11.00-19.00 uur, vrijdag vanaf 14.00 uur gesloten.
HET GERECHT: 9 juli t/m 13 juli, open 11.00-14.00 uur. 16 juli t/m 17 augustus, gesloten.
RESTAURANT FNWI: 2 t/m 13 juli, open 11.00-14.00 uur. 16 juli t/m 17 augustus gesloten.
CULTUURCAFÉ: 2 t/m 13 juli, open 16.00-20.00 uur. 16 juli t/m 14 augustus, gesloten. 15 t/m 17 augustus, open 16.00-20.00 uur.
SPORTCAFÉ: 2 t/m 6 juli, open 10.00-14.00 en 20.00-22.00 uur. 7 juli t/m 18 augustus, gesloten.
DE-CAFÉ: 9 juli t/m 17 augustus gesloten.
CAMPUSSHOP: 2 t/m 13 juli, open 11.00-14.00 uur. 16 juli t/m 17 augustus, gesloten.
AULA: 23 juli t/m 12 augustus, gesloten.
HUIZE HEYENDAEL: 16 t/m 19 augustus gesloten.
SOETERBEECK: 23 juli t/m 19 augustus gesloten.

www.ru.nl/studentenkerk
ELKE ZONDAG TOT 16 JULI, 11.00-12.00 uur: Oecumenische kerkdienst.
ELKE ZONDAG TOT 16 JULI, 17.00 uur: Catholic Eucharist.
1 JULI, 11.00 uur: slotviering met tuinfeest voor kleinschalige en duurzame ontwikkeling in Noord-Ghana. Locatie: Studentenkerk, Erasmuslaan 9A.
De Studentenkerk is gesloten van 16 juli t/m 13 augustus.

LEZINGEN

www.ru.nl/cve/publieksactiviteiten/22-juni-open-access/
22 JUNI, 14.00 uur: symposium 'Open Access scientific publishing', spreker prof. dr. Jos Engelen, voorzitter NWO. Locatie: Faculty of Science, HG 00.307.

www.ru.nl/servicemarketing
27 T/M 29 JUNI: eerste 'Though Leadership Conference on Service Marketing', Nijmegen School of Management. Locatie: Holthurnsche Hof, Berg en Dal.

www.ru.nl/soeterbeeckprogramma
26 JUNI, 20.00 uur: film & debattrilogie 'Wat is ons heilig?' i.s.m. Trouw en Ikon, animatiefilm 'Up', inleiding Nan Stevens. Deelname: 5 euro, medewerkers en alumnipashouders 3 euro, studenten gratis. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.
2 JULI, 20.00 uur: lezing 'Dierenrechten en wereldarmoede. 'Utilitarisme en de crises van de 21ste eeuw', filosoof Peter Singer (Australië) hoogleraar Bio-ethiek Princeton University. Voertaal: Engels. In samenwerking met Centrum voor Ethiek. Entree: 9,50 euro, medewerkers en alumnipashouders 7 euro, studenten gratis. Locatie: Collegezalencomplex, Mercatorpad 1.

ADVERTENTIE

Microbiologie en topologie

Wij feliciteren Mike Jetten en Ieke Moerdijk met hun Spinozapremies 2012!

Radboud Universiteit Nijmegen

10 JULI, 12.45-13.45 uur: Zomercafé, 'Argentijnse tango: dansen met je hart', tangodemonstratie Claudia Krops (coördinator Centrum voor Promotieonderzoek en Instituut Gender Studies) en Pieter Goinga, muziek Willy Vetsap Kwintet. Locatie: Botanische Tuin Hortus-Arcadië, d'Almarasweg 22d (Park Brakkestein).

9 AUGUSTUS, 12.45-13.45 uur: Zomercafé, 'Fotografie: iedereen kan kijken, niet iedereen kan zien' door Maerten Prins (cultuurpsycholoog en docent), muziek Willy Vetsap Kwintet. Locatie: Botanische Tuin Hortus-Arcadië, d'Almarasweg 22d (Park Brakkestein).
29 AUGUSTUS, 12.45-13.45 uur: Zomercafé, 'Elfstedenkoorts en zijn symptomen door Chris van Hooijdonk. Locatie: Botanische Tuin Hortus-Arcadië, d'Almarasweg 22d (Park Brakkestein).

PERSONEEL

www.ru.nl/pv
17 T/M 20 JULI, verzorging deelnemers Vierdaagse Nijmegen. Deelname: gratis voor leden pv Radboud, niet-leden betalen 25,00 euro. Aanmelden verplicht t/m 30 juni: leden www.ru.nl/pv, niet-leden info@pvradboud.nl. Locatie: kleine post na circa 10 kilometer langs de route, grote post, circa 12 kilometer voor de finish, langs de route.
24 T/M 29 JUNI: cultuurreis Romaans Bourgondië, Semur-en-Auxois.
30 JUNI, vanaf 16.00 uur: jaarlijks FC Radboud Open Zaalvoetbal Toernooi. Locatie: Universitair Sportcentrum Gymnasion.
10 JULI, 14.00 UUR: rondleiding tentoonstelling 'Waarom godinnen zo mooi zijn'. Locatie: museum Het Valkhof.

SPORT

www.ru.nl/sportcentrum
18 AUGUSTUS, inschrijven bedrijfssporters en particulieren voor cursussen Sportcentrum (maximaal twee cursussen).

PROMOTIES & ORATIES

EXPOSITIES
www.ru.nl/ubn
T/M 30 JUNI: expositie 'De betekenis van Umberto Eco, Europeaan', bloemlezing van zijn werk. Locatie: Universiteitsbibliotheek, Erasmuslaan 36, vitrines begane grond.
T/M 12 AUGUSTUS: expositie 'Sven Hoekstra', deze Nijmeegse kunstenaar hield een aangrijpend getekend dagboek bij van zijn stervende moeder. Locatie: Universiteitsbibliotheek, Erasmuslaan 36, De Galerij (eerste verdieping).

T/M 31 AUGUSTUS: expositie 'Dickens in Nederland: drukgeschiedenis en receptie'. Locatie: Universiteitsbibliotheek, Erasmuslaan 36, De Verdieping (kelder).

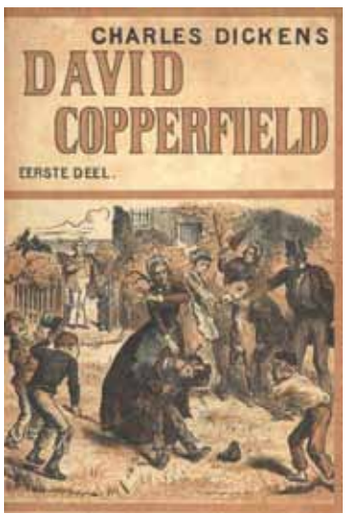

BENOEMINGEN
www.ru.nl/persberichten
DHR. PROF. DR. IR. J.M.W. (JOOST) VISSER is per 1 april benoemd tot bijzonder hoogleraar Large scale software systems (FNWI).
DHR. DR. S.E. (SIMON) FISHER is per 1 mei benoemd tot bijzonder hoogleraar Language and genetics (FNWI).
DHR. MR. DR. M. (MARK) HEEMSKERK is per 1 juni benoemd tot bijzonder hoogleraar Pensioenrecht (FdR).
DHR. PROF. DR. J.W.A. (JAN) SMIT is per 1 juni benoemd tot hoogleraar Algemene Interne Geneeskunde (UMC St Radboud).
DHR. PROF. DR. B. (BENNO) ROOZENDAAL is per 1 juni benoemd tot hoogleraar Behavioral Neuroscience (UMC St Radboud).

21 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. V.I. Claessen (FNWI), 'Alone in the dark. Time-resolved fluorescence spectroscopy on single biomolecules'.
22 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. T.P.H. Rouwette (UMC St Radboud), 'Neuropathic pain and the brain. Differential involvement of corticotropin-releasing factor and urocortin 1 in acute and chronic pain processing'.
22 JUNI, 12.30 UUR: promotie mevr. drs. S.M. Noordermeer (UMC St Radboud), 'Orchestrating the Ubiquitin solos in the hematopoietic symphony. Genomic & proteomic studies on ubiquitination in normal and malignant blood cell development'.
22 JUNI, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. F.P.H.A. Vandenbussche (UMC St Radboud), 'Het leven voor de geboorte'.
25 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. M.M. Meijer (FNWI), 'AWH→τνbБ Higgs Search with the DØ Detector at the Tevatron or How to find the higgs at the end of a circular collider'.
25 JUNI, 13.30 UUR: promotie dhr. ir. R.H.J. Wolbink (FdM), 'De coach, de begeleider van de laatste mens?'.
25 JUNI, 15.30 UUR: promotie dhr. H. Bussmann (UMC St Radboud), 'An evidence-based public health approach to establish an antiretroviral treatment program in a resource-limited setting'.
26 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. B.C.L. van Schaijk, 'The Plasmodium 6--cysteine protein family in sexual and sporozoite stages: targets for malaria vaccine development'.
27 JUNI, 10.30 UUR: promotie dhr. A.L. Ouedraogo (UMC St Radboud), 'Determining the burden of Plasmodium falciparum transmissible stages in sub-Saharan African Settings: Indices of transmission in Burkina Faso'.
27 JUNI, 13.00 UUR: promotie dhr. drs. C.H.A. Van Leeuwen (FNWI), 'Dispersal of auatic organisms by waterbirds'.
27 JUNI, 15.30 UUR: promotie dhr. drs. M. Wijnants (FdS), 'Fractal coordination in cognitive performances'.
28 JUNI, 10.30 UUR: promotie mevr. dr. drs. H. van Laarhoven (FdFTR), 'Rethinking distress: An exploration in religious studies and medicine'.
29 JUNI, 10.30 UUR: promotie mevr. drs. L. Heldens (FNWI), 'Keeping cells healthy: using the chaperone network. A look inside the cellular toolbox'.
29 JUNI, 13.00 UUR: promotie dhr. drs. M.P.T. Caspers (FNWI), 'Non-commutative integration on locally compact quantum groups. Fourier theory – Gelfand pairs – Non-commutative Lp-spaces'.
2 JULI, 10.30 UUR: promotie dhr. I. Malamos (FNWI), 'Reduction of one and two loop amplitudes at the integrand level'.

PROMOTIE 28 JUNI OM 13.00 UUR: DHR. IR. R.C.M. VERDONSCHOT (FNWI), 'DRAINAGE DITCHES, BIODIVERSITY HOTSPOTS FOR AQUATIC INVERTEBRATES? DEFINING AND ASSESSING THE ECOLOGICAL STATUS OF A MAN-MADE ECOSYSTEM BASED ON MACROINVERTEBRATES.'

Wat is de kern van uw onderzoek?
"We hebben in Nederland driehonderdduizend kilometer door de mens gegraven sloten, waar amper ecologisch onderzoek naar is gedaan. Die sloten vormen de hydrologische infrastructuur waarmee water van agrarische gronden wordt afgevoerd. Het vermoeden was dat die sloten een belangrijke natuurwaarde hebben. Ik heb onderzocht of dat ook zo is."
Wat is de belangrijkste uitkomst van uw onderzoek?
"Nederlandse sloten blijken een soort mozaïek van biodiversiteit te herbergen, dat van plek tot plek wisselt. In sloten leven veel soorten ongewervelde waterdieren, zoals watermijt, waterkevers, slakken en libellelarven. Juist menselijke ingrepen, zoals het jaarlijks uitbaggeren van de sloten en het verbouwen van verschillende gewassen, zorgen voor biodiversiteit. Sloten fungeren dus niet alleen als afvoerputje, maar vormen een volwaardig ecosysteem."
Hoe ziet uw toekomst er uit?
"Als aquatisch ecoloog werk ik bij Alterra, een onderzoeksinstituut verbonden aan de Wageningen Universiteit, waar ik onderzoek doe naar ongewervelde waterdieren. En ik schrijf mee aan een boek over sloten in het Nederlandse landschap dat eind dit jaar uitkomt."

2 JULI, 13.30 UUR: promotie mevr. K.R. Stassen (FdM), 'Environment and health in Flanders: 40 years of institutional struggle'.
2 JULI, 15.30 UUR: promotie dhr. D. Stegmueller (FdS), 'Religion and the Welfare State; identities, preferences and choices'.

3 JULI, 13.30 UUR: promotie mevr. drs. A.M.L. Oude Lashof (UMC St Radboud), 'Treatment of invasive Candida infections. Clinical decision making'.
3 JULI, 15.30 UUR: promotie mevr. drs. N. van de Meerendonk (FdS), 'States of indecision in the brain: Electrophysiological and hemodynamic reflections of monitoring in visual language perception'.
4 JULI, 13.30 UUR: promotie mevr. drs. O.V. Krasnoukhova (FdL), 'The noun phrase in the languages of South America'.
4 JULI, 15.30 UUR: promotie dhr. drs. R.G.M. Smals (FNWI), 'Collaborative development of complex products. Ten cases of collaborative product development in high tech industries'.
5 JULI, 10.30 UUR: promotie mevr. F. Heidarian-Dehkordi (FNWI), 'Studies on verification of wireless sensor networks and abstraction learning for system inference'.
5 JULI, 13.30 UUR: promotie dhr. A. Bahramisharif (FNWI), 'Covert visual spatial attention. A robust paradigm for brain-computer interfacing'.
5 JULI, 15.30 UUR: promotie dhr. P. Tinnemans (FNWI), 'DyScO 3 thin film substrates. An X-ray diffraction study'.
6 JULI, 10.30 UUR: promotie mevr. drs. M. Guillard (UMC St Radboud), 'Biochemical and clinical investigations for the diagnosis of Congenital Disorders of Glycosylation'.
6 JULI, 13.00 UUR: promotie dhr. drs. A. Hoogendam (UMC St Radboud), 'Evidence based searching at the point of care'.

Vacatures
Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op:
www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*
- **Studieadviseur Internationalisering** (0,5 fte), interne vacature **Faculteit der Sociale Wetenschappen**
- **Accountmanager** (1,0 fte), interne vacature **Universitair Vastgoed Bedrijf**
- **Beheertechnicus Elektrotechniek** (1,0 fte), externe vacature **Universitair Vastgoed Bedrijf**

* **Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures**